Opera

„Hrabina"

St. Moniuszki

Part=Partesp:

Obiekt poddany konserwacji w 2007 r. ze środków Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego z Funduszu Promocji Kultury

IR 765/M

R 765/M

Stanisław Moniuszko

Hrabina, opera w 4 aktach

Wyciąg fortepianowy

Kopia Franciszka Lehnhardta z tytułem i tekstem wpisanym przez kompozytora, [ok. 1860].

Hrabina.

Opera w trzech aktach.

Słowa

Włodzimierza Wolskiego,

muzyka

Stanisława Moniuszki.

(: Partycya fortepianowa ze śpiewem :)

Osoby.

Hrabina.	Sopran.	Ferraccuta
Chorąży.	Bas.	Kaniewski
Bronia jego wnuczka.	Mezzo-sopran.	Wojtowska
Kazimierz	Tenor.	Ciołkosz Filato
Podczaszyc.	Bas.	Bilewski
Dzidzi jego siostrzenice.	Baryton.	Ciołkosz
Panna Ewa.	Sopran.	Kaniewska

Panowie, damy, goście, myśliwi, Stukba.

Rzecz dzieje się na początku bieżącego stulecia.
Akt I-szy i II-gi w Warszawie, III-ci na wsi.
Między drugim aktem i trzecim upływa lat kilka.

ARCHIWUM
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr. R 765/M

Akt pierwszy:

Salon.

№1. Introdukcya.

(: Bogaty salonik w guście rokoko, obicia z mitologicznemi gruppami, kilka obrazów, wykwintne meble :)

Allegro Moderato

Piano

pp un

po - co

cres.

cen - do

mf

ffp

un

poco - cres.

mf

ffp

cres.

di - - - - mi - -

~~№ 1.~~ Introdukcya

Dzidzi

Podczaszyc

Chór

Soprany — Gust pański, świetny, no-wy u-ro-czo wszystko spla-ta w sa-lo-nach pięknej wdo-wy. Szczęśli-wa! So-

Alti — Gust — wy. bo-ga-ta! So-

Tenory — Gust — wy. So-

Basy — Gust — wy. So-

Piano

(: wchodzące — waźnie :)

Wszyscy

się — ty or- szak ca- ły nie dłu- go tu przy- by- wa, to bę- dzie bal wspa- nia- ły! cu- downy bę- dzie bal!

się — bal!

się — bal!

się — bal!

Dz: dzi-siaj przy-ja-cie-le przyjdą w frakach po-pie-la-tych, stro-je dam, a jest ich wie-le w gustach supreme genre bo-ga-tych. Su-

Podczaszyc.

(: nieco podchmielony w ruchach naśladuje sztachetnicę :)

Dzidzi. Podczaszyc Dzidzi.

Pod: preme po-pie-latych! De la Blacha wielki świat... sa-ma blacha... sam jej kwiat. A-le

Dz: w ca-łej tej so-sie-cie. Kto się zjawi, czy zgadnie-cie? Szur-przy-za nad Szur-przy-

(: uroczyście :)

Un poco più lento.

Za - - - - - - - - - - - - - - - - - mi! Sa - ma pa - ni de Vau - ban!

Tak! Sium - pry - za! Sium - pry - zeczka.

Sa - ma pa - ni de Vauban!

Sa - ma pà - ni de Vau -

Sa - - - - - - - - - - - - - - - - -

Sa - - - - - - - - - - - - - - - - -

Sa - - - - - - - - - - - - - - - - -

ri - te nuto

Tempo 1°

Gust pań-ski, swiet-ny, no — wy u — ro-czo wszystko spla- ta w sa-

Gust

ban! C'est sur- pre — nant.

Gust

ban! C'est — — — — nant.

Gust

ban! c'est é-ton- nant! Gust

ban! c'est — — — — nant! Gust

Tempo 1°

lo- nach pięk- nej wdo- wy,

so- sie- ty or szak ca- ty nie dłu- go tu przy-

lo - - - - - - - - - - - - - wy,

so- - - - - - - - - - - - - -

by — wa, to bę-dzie bal wspa-nia-ły! cu-downy bę-dzie bal! Tak! wszyscy dzi-siaj przy-ja-

by — wa

by

by

by

by

by

cie-le przyj-dą w frakach po-pie-la-tych, pięk-ne da-my, jest ich wie-le ~~w strojach~~ de la Bla-cha wielki

6 6/4 7/#

świat, Sa-ma pa-ni de Vau-ban, c'est sur-pre-nant! c'est é-ton-nant!

świat, c' nant.

świat, c' nant! Szczęś-

świat, c' nant!

świat, c' nant

świat, c' nant!

Szczęś-li-wa! jak świetny będzie bal! szczęś-li-wa!
bo-ga-ta! bo-gata! a-leż
li-wa! jak świetny będzie bal! Szczęś-li-wa!
bo-ga-ta! bo-ga-ta! mf a-leż
szczęś-li-wa! jak świetny będzie bal! szczęś-li-wa!
bo-ga-ta! bo-ga-ta. a-leż
mf

piuf

a - lez pani de Vau-ban!

pa-ri de Vau-ban!

C'est sur-pre-nant!

C'

c'est é-ton-nant!

nant!

piuf

a

ban!

C'

nant! Sacrés-

pa ban!

C'est

nant!

piuf

a ban!

C'

nant!

pa ban!

C'

nant!

mf

2

nant. i de la Bla-cha ca-ły wielki świat, tak de la Bla-cha ca-ły wielki

nant.

nant.

nant.

nant.

nant.

cres - - - - cen - - - - do

świat! ten piękny świat, sam jego Kwiat, ten piękny świat, sam jego kwiat.

świat. Kwiat.

cres - cen do

świat Kwiat.

świat Kwiat.

cres - cen do

świat Kwiat.

świat Kwiat.

cres - f cen ff do ff

Meno

Mono.

Dzidzi (: dumnie :)

Tak! w mej ku-zyn-ki do-mu kró-lo-wa so-sie-ty, co nie wy-sia-da z ka-re-ty wi-zy-ty od-da-jąc Komu, co gdy mówi z kim w ka-

dogier

ro-cy to już fa-wor nie-sły-cha-ny, dziś! dziś tu o piąt-no-cy zjawia się bóstwo Sekwany, i za-brzmi w Warszawie fa-ma i

(: złośliwie :)

ust powtó-rzą krocie że przybyła Ju-no-na sa-ma złożyć hołd wdziękom i cno-cie; więc bę-dziemy o-glą-dać Her-ku-le-sa przy Om-

(: nieckętnie :)

falij.

(: Kłaniając Dziedzicowi :)

Czyż ● tém mowa! ~~Ruj~~ Wuj Neptu-na tyl-ko

A Nep-tun?

Więc bę-dzie-my o-glą-da-li Her-ku-le-sa przy Om-falij.

Więc — — —

(:do dam i panów Kolejno:)

wi-dzi.

(:do Dzidziego:)

Wo-je-wo-dzin-Ka tak bla-da jak zbledną dziś jej wie-czo-ry. ~~Hra~~ Księżna

(n.d.)

~~Da~~ ruj ~~Dzidzi!~~ mon che scho-wa. Daruj Dzidzi! mon cher Dzidzi!

Nep-tun także się nie

nie śpi, nie ja-da. Hra-bianka cierpi wapo-ry.

(:wyrywając się:)

To złość tylko! to u-da-nie! Supprem zdrowe są te pa-nie! Su-prem!

Ja - więd - kie, szepty, drobne

Siuprem zdrowe są te pa - nie! siu - prem. Siuprem zdrowe są te panie.

cha, cha, cha, cha cha cha cha cha ...

cha cha cha cha cha cha cha cha

cha — — —

Dz: plot-ki w bin-rach d'esprit aż brzmią nie-co, lecz wszystkie gniewne szczebiotki dziś tu zle-cą, dziś tu zlecą

Dz: Vau-ba-na, Beau-mon-ta sta——wa gdy gra-li te-atr jak wiecie, zbled-nie dziś,

podczaszyc

Dz: bo ta za-ba-wa e-po-ką w ca-łej so-siecie! Tak! e-po-ka to nie la-da. bal, the-a-trum! maska

Gust pański, świetny, no- wy u- ro- czo wszystko spla-ta w Sa-lonach pięknej wdo- wy, so-

ra-da! Gust — — —

sje - ty or - szak ca - ły nie dłu - go tu przy - by - wa, to bę - dzie bal wspa - nia - ły! cu - downy bę - dzie.

sje

sje

sje

sje

sje

wspaniały bal

bal! A więc bę-dziemy o-glą-da-li Her-ku-le-sa przy Om-falij, więc bę-dziemy o-glą-da-li Her-ku-le-sa przy Om-

6/4

6/4 #/7

falij. Sa-ma pa-ri de Vau-ban! C'est sur-pre nant! c'est é-ton-nant!

falij. c'

falij. c' nant! Secqé-

falij. c' nant!

falij. c' nant!

fa-lij. c' nant!

fa-lij. c' nant!

Szczęśli — wa! jak świetny bę-dzie bal! szczęśli — wa!

bo-ga-ta!

li — wa! jak świetny bę-dzie bal! Szczęś-li — wa!

bo-

bo-ga-ta! bo-ga-ta!

szczęśli — wa! jak świetny bę-dzie bal! szczęś-li — wa!

bo-ga-ta!

bo-

a-leẽ pa-ni de Vau-ban! c'est sur-pre-nant! c'est é-ton-

ga-ta! a-leẽ pa-ni de Vau-ban!

a ban!

a ban!

a ban!

ga ban!

nant! i de la Bla- cha ca-ły wiel-ki świat! tak de la Bla- cha ca-ły wielki

nant!

nant!

nant!

nant!

nant!

cre-do — — — cen — — do

świat! a więc bę-dziemy o-glą-da-li Her-ku-le-sa przy Om-fa —

świat! a cre-do — — — cen — — do — — — — — — — — — — fa —

świat! a — fa —

świat! a cre-do — — — cen — — do — — — — — — — — — — fa —

świat! a — fa —

świat! a cre-do — cen — do — — — — — — — — — — — — — — fa —

lij.

lij.

lij.

lij.

lij.

lij.

30.

№ 2. Duet.

Dzidzi i Podczaszyc.

Allegro Moderato
(z przymileniem)

Dzidzi.

Wujcia dro-gi! wuj-cia mi-ły! to tak cudny, świeży kwiat! je vous jure! dzisiaj

Dz.

świat ma-ło wa-ży licz-bę lat! Jest u-ro-da, i-mie, si-ły, dwieście kilka dziesiąt chat! Wujcia czas! wielki

Podczaszyc.

czas przed ot-ta-rzem uj-rzeć was. A-lei Dzidzi to dzie-cina! Wujcio pto-nąć już za-

Dzidzi (n. s.)

(do Podczaszyca)

czy-na! Wuj-ciu dro-gi! wuj-ciu mi-ły! to tak ślicz-ny, cud-ny kwiat! je vous jure! dzisiaj świat ~~nie~~ ma- to wa-żą liczbę

Dzi-dzi! o-sza-la-teś chyba! a-leż ja, sta-ry grat! zrównaj licz-bę naszych

Fp

lat! Jest u-ro-da, i-mie, si-ły, dwieście kilkadziesiąt chat! Czas już, czas! wielki czas przed ołtarzem wyrzec was.

lat! Dzi-dzi o-sza-la-teś chy-ba! to dzie-ci-na! przecież ja sta-ry grat, jakaż pa-ra bę-dzie z nas?

ff rallentando f

32.56

Dzidzi.

A Kasz-te-lan! pod- ko- mo- rzy!

i- leż starsi! przy- tém

podcrasnyc.

cho- rzy.

Tak! Kasztelan... pod- ko- mo- rzy...

Dzidzi.

to istne dziady! przy- tém

chorzy. A żo- neczki jak- by

skry! i ta i ta jakby

Skra!

Ko-bie-tecz-ki jak-by Skry.

oj ty Dzidzi! Tot-cze Dzidzi! trzpio cie ty! a-lecz o-sza-la-łaś

Dzidzi(n.s.)

Podcrasnyc.

chy-ba! Gdzież ten kwiatek o-bok grzy-ba! Cho-ćem jeszcze ni-by zdrów, lecz to z in-nej becz-ki

znów powiedz sam, po-wiedz sam czy-bym jej spo-do-bał się? A cie-ka-wym

Dzidzi

Dz:

czemu nie?

o - prócz o - czu,

pięknych lic

Dz:

i spe - ran - dy gdzieś po - dziad - ku wśród sie - ro - tka nie - ma

nic! a - - - - - lez°

dolcissimo

ja - - - - - ki wdzięk w tym kwiatku! gdy u - ro - - - cra tak pa - nienka, jakaś

p.

Dz:

bę- dzie o ja- każ bę- dzie ja- ka to wu- jenka!

a więc wuj- cio

scherzando

Dz:

śmia- — to! Dobrze mó- wisz! śmiało! tak!

rodzeństwie.

Dzidzi.

to tak ślicz- ny, świe- — ży

kwiat!

Ach! wuj szczęśliw- szy! szczęś- liw- szy o- de- mnie! Ja wzdy- cham da-

prześliczny kwiat!

Mo- że, mo- że dzisiaj świat już ma- to wa- szy

liczbę lat; za Bronią piękną,

re — mnie choć wij-cia po-to-wę mam lat, a wdówka. Szy-dzi ze mnie, szy-dzi i z mych

ma-tą, smukłą, białą od-dał-bym ty-sią-ce ~~chat~~ chat i ca-ły świat, i ca-ły świat za ta-ki

lat...

A więc wij-cie śmia — to!

to tak śliczny świe — ży

Kwiat...

Dobrze, mówisz! śmiało! tak!

Kwiat!

Ach! wij szczęś-li-wszy ~~o de mnie! ja wżdy cham da~~

ach! prze-dziw-ny Kwiat!

szczęś-li-wszy o-de-mnie! ja

mo-że, mo-że dzi-siaj świat już mało wa-ży licz-bę lat, za

~~wżdy-cham da-re-mnie, choć wij-cia po-to-wę mam lat~~

wżdy-cham da-re-mnie, choć wij-cia po-to-wę mam lat, a wdówka szy-dzi ze mnie,

Bro-nię pięk-na, ma-tą, smuk-tą, bia-tą od-dal-bym ty-sią-ce chat i ca-ły świat, i ca-ły

X

szy-dzi i z mych lat. Wu-jasz-ku mój dro-gi! wu-jasz-ku je-dy-ny! W jej tas-ce

świat za ta-ki kwiat! Ach Bro-nia!

ten mi-zer-ny szla-chet-ka! ach co za Ko-kiet-ka i zmien-na tak!

Bro-nia! to nie Ko-kiet-ka! Bronia nie Ko-kiet-ka! nie-zmien-na tak! Nie trwoń

ach! naj-nie-stalsza z wszystkich wdów, wu-jasz — -ku! naj-bo-gat- sza z wszyst- kich

das-mu słodkich słów.

Nie za-le- caj się, do

wdów!!

wdów.

№ 3. Duet

Chorąży i podczaszyc.

Moderato assai.

podczaszyc
~~Chorąży~~

Chorąży (: reflektując :)

Nep-tun, Kostium i try-ko — ty. Co za Ne-ptun! Bo-że)

Ch:

Zto — ty! więc i wa-szmość też w ma-szkary? Czy na sta-rość waść się)

podczaszyc (: nieco zmięszany :)

Ko-cha?

Mój Cho-rą-zy! tro-cha, tro-cha!

Pod.

Lecz cóż znowu to waszmościci na-po-my-kać o sta-ro-ści?

Pod.

lat pięć-dzie-siąt człek nie sta-ry. Choć bym

Pod.

ko-chał, skąd-że znowu że-go mo-ści na-po-my-kać, na-po-my-kać o sta-

Chorzy.

Prod: ro-ści? Lat pięć-dzie-siąt, człek nie sta-ry. Mos-

Ch: pa-----nie! ist-ne dzi-wy! gdy wasć tak dbasz o ta-ta

Ch: wi-dzą af--fekt to praw-dzi-----wy, wi-dzą, af-fekt to praw-

Ch:

dzi-wy! No cóż? czy piękna? czy boga —

Podcrasz.yc. (:pieszczotliwie:)

ta?

Jak ró-życz-ka ru-mia-niu — tka, jak bursz-tow-ka o-krąg-łu —

tka, jak dzier-latka we-so-łut-ka, ru-mia- niut-ka, o-krągłut-ka, a-niot dziewczynecz-ka

rall:

rallent.

a tempo 1o

Ch: Co też wa- ści po Tbie kraj ży! ach! czy to się

pod: to! A — le po- wiem mój Cho- raj ży! a czy Kra- wa- cik

go- dzi tak?

do- brze tak?

Jak- że mi- na i czupry — na?

oj człowie- ku! w twoim wie- ku

i jak mi le- ży

(Śmieje się)

cha, cha, cha

Py— tać jesz— cze jak wa — ści le — ży Frak!

Frak? czy mi dob— rze tak, jak — że le — ży Frak, jak mi na i czup—

ów ży— le— cik. i man— kie— cik.

ry— na, czy mi dobrze tak! a ży— le— cik i man— kie— cik?

Ch: A — le jak mi po- wia- da- li, Kaźmierz tam cho- lew- ki sma — li.

Pod: (ważnie i zwolna:) Tak! pan
(Lirzę na pałach:)

x) a- le jak mi

p. Kaź-mierz i mój Dzi-dzi, pan Bo-gu-sław i Chry-zan-ty, Grzesio,

p. Ka-rol i Kons-tan-ty, pan Mar-sza-łek i pod-sto-lic, ten z Czers-

Ch:

p. Kie-go, z pod Ga-go-lic... wiesz, Cho-ra-ży... z pod Ga-go-lic

Ch: Waść też się-bie ma już za nic że tak ze mnie szy-dzi. Da- —

Tacek

Pod: lej: Hra-bia, Kasz-te-la-nic i z pod Bla-chy cóś tam ~~coś~~ by-to, z Litwy:

Sycyli Majda-no-wicz Cwirka bracia Gierbu-to-wicz Bat-teu Fappe Woron

Sy ryn; Alej da-no-wicz, Cwirka, bracia Gier-bu-to-wicz, z Żmu-dzi: Fappa, Wo-ron

czytło. Jeszcze mi z pamięci dwaj z Galicyi konkurenci, z wielka polski ... Leb się

Pod: czytło. Te-raz cy- ~~rzło~~ szli mi z pa-mięci dwaj z Ga-li-cyi kon-ku-ren-ci, z wielka polski ... Leb się

pp cres- cen- do

Ch: krę-ci. To szczęś-li-wie cóś krewniaczka do-le wdo-wią roz-po-czy-na. A cóż mo-ja tam dzie-

dolce

mf

Ch: czy-na, mo-ja Broń-cia nie-bo-racz-ka? Jakto twoja? Skądże znów?

Podczaszyc. Chorąży.

ff

Przecież brat-

(mówi: Na śmierć o tém zapomniałem:) (:zwracając się do Chorążego:)

Podczaszyc

Chorąży.

ka. (:N.S:) Bądź - że zdrów! Ja się nie w niej po - ko - cha - łem. No! spodziewam się! ta sie-

pod: (:na stronie:)

ro - tka, tak młodziutka! Ta sto - krotka! jak ró-życzka rumia - niu tka! jak bursztynowa akszaglu -

tka, jak dzier-latka we - so - lu tka, ru - mia - niut - ka, o - krag - lut - ka, a - niol' dziewczynecrka!

Zmiana roli Ch.

a tempo 1°

Ch: Co też wa-ści po Tbie Krą — — -ży! a czy to się go-dzi tak?

Pan: to! Mój Cho-rą-ży! czy Cho-rą — — -ży! a czy Kra-wa-cik do-brze tak?

oj człowieku! w twoim wieku!

py-tać jesz-cze

jak-że mi-na i czup-ry — na?

i jak mi le-ży frak? czy mi dobrze

jak wa — ści le — ży frak!

ów że — ży le — cik.

tak, jak — że le — ży frak, jak mi — na i crup — ry — na, jak mi le — ży frak, a że — ży — le — cik.

ów man — kie — cik. A — to powiedz: wąs — sów brak!

i man — kie — cik. po — wiedz cry mi dobrze tak?

i na prawdę źle jest tak.

wszak na prawdę nie źle tak.

Eh! do czarta ten ży-le-cik! oj źle ci tak! wą-sów brak! źle ci

patrz! ży-le-cik man-kie-cik! wszak nie źle tak? nie źle tak! nie źle

tak.

tak.

№ 4. Pionska Broni.

O mój dzia du- niu! w bla- sku ca- łym i w prze- py- chu

świe- tnych sal, żal mi ci- szy w dwo- rku bia- łym, w a- lkie- rzy- ku kwia- tków żal!

Żal mi ko- ścio- łka! wie- lki żal!

tranquillo

na od- głos dzwon- ka kiedy się lud gro- ma- dzi tak żal mo- gił dwój- ga

drzew i słon- ka i dzia- du- nia tu- taj brak, żal mo- gił dwój- ga, drzew i

rallent: un poco

słon- ka i dzia- du- nia tu- taj brak.

Gdy — być na Ski — nie — nie mo — je na — gle

dolce

m.d.

wy — padł ta — ki Sąd: masz bo — ga — chwa! bierz jak swoje, masz, masz,

za bierz jak swo — je!..

un poco più largo.

cres

bo — gactw tych a — ni — bym do — tknę — ła, bo — gactw tych a ni — bym do —

tknęła, lecz dzia-du- niu jak mnie znasz, lecz dzia-du- niu jak mnie znasz, zaraz ptaszkiembym frunęła gdzie ten bia-ły dworek

nasz.

Jak mój dzia-du- niu! Bo gdzie

Fra- len- can- do pa- tempo

świe- tnych ba- lów kro- cie stro- je, ta- ńce, za- ty i śmiech, mnie sa- mej

jednej ach jednej sie- ro- cie dzia- dziu smu- tno po- śród nich.

Wizawa nie- rak mnie o- ko- li,

a ja tak płaj- ka- ta- bym, jest się)

na śmiać z Kim do- wo- li, lecz za- pta- kać nie- ma z Kim! jest się

p lento

tempo 1o

na- śmiać z Kim do- wo- li, lecz za- pta- kać nie- ma z Kim.

ralent.

ach za- pta- kać nie- ma z Kim!

60.
12

Nº 5. Piosnka Chorążego.

Tutta la forza.

Chorąży.

Po - mnę oj - ciec wa - ścin ga - dał: je - śli w ser - cu co za - ko - le,
Gdy za - gra - ją ci o - ga - ry a za źwierzem cztek się zieje
Ra - dzeć więc gdy w ser - cu ko - le, sięgdź do sa - nek ał — bo bry - ki,

lub kto się ka w gło - wę na - dał, gdy masz tro - ski w do - mu,
dja - bli we - zmą jak przez cza - ry ba - bskie te am - ba - je
py - szne te - raz u nas po - le, ja — kie wilki! dzi - ki!

ru - szaj bracie! ruszaj w po - le!

ruszaj bra - cie w po - le!

bra - cie ruszaj, bracie w pole ruszaj!

Nº 6. Recitativo i Aria Kazimierza.

Agitato.

Piano

Więc mi już każ-dy wy- czy — ta

z lica u — rok co du — szę mo-ją tak za- chwy- ca, niepewność

co mojem ser- cem włada. Gdy- bym ja zgrabnem umiał szczebio- tać słowikiem jed-

Allegro

cres

62.

wa-bnem, cnes - - een mo-że-bym odgad sam czy wierzyć mam. Lecz szcze-ry

prostak jak ja nie zba-da. cres Hol-dy, grzecznoś-ci ka-żdy jej tu

Jej piękne o- czka, tam

skła-da. Cóż mo-je zna-czą! tam bracia, tam

Do niej przemówcie któż zdoła

stoję ta po twoim nodze mnie wo — ta a ja tu drę — czę się go — rżką ros — pa — czą a mnie tu

wią — że nie-po — wrość przeklę — ta w stópsza - ta — na czy - li też a — nio — ta!

Andante.

Od twojej wo — li by z nie-po — ko — ju a-by zwąt-pie-nia co w ser — cu

bo — li, bły- snę To szczę — ście w świetlanym zdro — ju od twa-jej wo — li! o cza-ro-

dziej — ko! od twojej, tak! od twojej wo — li!

Czy - li ci

ro - zpacz mo - ja po - trze — bna?

dolce

cier - pie - nia

mo — je czy cię za- chwy — cą? Zamiast mi świe — cić jak gwia- zda śre — brna, tyś tylko

ac — — — — — — ce — ce — — — ran — — — do

bu — rzy wciąż tły ska — wi — cą. Więc niech już le- piej bu- rza za- wy — — — — je,

dimin-

- ściu mięso.

cr es cen — — —

ti- ro- ki ma- rzeń niech o ba — — — li i niech od va — — zu go — ryczą wy — pi — — ją Któ- ra mi

con passione

più lè anquillo

se — yce krwa - wi, pa - li.

Mo - że też szcze - rze,

choć w o - wej chwi - li o mnie po - du - masz z ża - lo — — — — — śrem czo — łem i twój

a - niol stróż skrzy - dła po - chy — li, wyj rzy ci z o - czu smu - tnym a - niołem!

ad: libit:

Ó rozpacz jesienne blu — żnić go — to — wa,

piu animati

w niej ser-ce ża — li się mi — mo

mo - ano x x alt.

Lento Con passione.

ritar:

bo — — li

w niej serce się ża li mimo

wo — — li tak się ża — — li mi — mo

riten.

Call: mo. — — — — to

wo — li, by je u — ko — ić dość tyl — ko sło — wa, a wszak to sło — — wo o cza — ro —

Dol:

o cza ro dziej — ko!

dziej — ko! od two-jej wo — li, od two-jej wo — li od twojej! tak! od twojej wo —

(: siada opierając głowę na ręku :)

li.

(: do ♩ :)

No 7. Finał.

Allegro moderato.

Hrabina.

Bronia

Kazmierz

Dzidzi.

Chorążą Podczaszyc

Allegro moderato.

Piano.

(: wchodzi niespostrzeżona i staje w głębi patrząc na Kazimierza:)

Hr:

ad: libit.

I des- pe- ra- cję i wąt- pi- enia...

Hr:

więc chy- ba twarz za- słonię, za- ka- żę, spoj — rzeń i grzecznych słów,

Ko- rze- rzyj w mym sa- lo- nie. Mo- jaż to wi — na że mu w so- sje- cie jesz- cze tur-

Hr:

nin - ry i ma - nier brak? ah! grand dom mage bo do - bry tak!

(: przybliża się i z lekka uderza go wachlarzem:)

Hr:

szlachetny tak! Monsieur ča si mir

Karśmierz (: zrywa się nagle:)

Ach! sama przecie! nie w tym wy - kwintnym

marcato

K.

tłu - mie co u - mie schle - biać a czué nie u - mie.

Ah

Ach pro- szę nie są dziś nas tak su- ro- wo i nie co ser- ca przy- znać i

Karimierz.

nam. Ach da- ruj mi pa- ni skwap- li- we sło- wo! ach prze- bacz pa- ni skwapli- we

sło- wo! tak mi wąt- pie- nie ser- ce roz- dzie- ra co my- śleć

K.

mam? Nie wiem... ach powiedz! bła-gam! bła-gam! bądź szczerz!

ad: libit:

Hrabina.

Donc mó-wię szcze-rze i my ślę, szcze-rze, wąt-pie-nie, pra-wych u-czuć nie

Hr:

chwie-je i trze-ba wie-rzyć ja-ko ja wie-rzę w tę-czę przy-szło-ści, w ja-sną na-

Dzie - - -

w tę - - - - - chę przy - szło - ści, w ja - snq na - dzie - - - - -

ję.

ję, mych u - czuć nic już nie za- chwieje!

Tak, mó- wię szczérze, my - ślę

szczerze.

mych u - czuć nic już nie za-

Tak, mó- wię szczerze, my - ślę

chwieje!

szcze - rze wąt - pie - nie

mych

pra - - - we - go

u - czuć nic nie za-

czu — — cia niech nie zmie — — nia i wie — rzyć trze — ba

chwie — je ra — dość w szczę — ścia u — rok je przy — bie — rze, dzię — —

cresc.

jak ja wie — rzę, w tę — cześć przy — szło — ści i w ja — sną na — dzie — —

— — — ki! dzię — ki za

cen — — — do

f p

ię. 80

ię.

Dzidzi (:wbiegając żywo:)

Chère com-tesse! jest suk-nia przecie.

legierissimo

D2:

Ta La-za-ro-wicz mis-trzy-nią ca-łą

je vous jure że od-tąd

Dz: by — wam w ~~so~~ so- sje - cie nic się po- dob ne — go jesz- cze nie wi — dzia — to !

Dz: lecz po co trwo — nić wy — ra — zy? Co to za fat — dy! co za tin-

Dz: ni — ka! to jak- by pło cha tchnie- nie wie trzy — ka, jak- by ma-

Hr (:żartobliwie:)

rze — nie z tu — lu i z ga — zy jak — by ma — rzenie z tułu i ga — — — zy. Je ne vois pas le Leon po co

ré — — ve z tu — lu i z ga — zy a już mi ra — dość ser — ce prze — ni — ka gdy tak po-

na co two — nić wy ra — zy com-tesse te fat — dy i ta tu — ni — ka j'vous jure c'est un chef-

Hr. chle — bne o nim wy — ra — ły znaw — cy ta — kie — go qui s'y con — nait

Dz. D'oeuvre! o Dyanno! gwia — zdy śród ga — zy! in — com — pa — rable! é — blou — is

Hr. tant.

K. O jak — że wie — rzyć, słu — chać mam tak bez u — ra — — — zy jak wnet i wspom —

Dz. sant. a tu z ramion spłynie ztudnie pas la — zu — ru szy — ty

Hr. sąd ta — kie — go, ta —

Kie-go znaw-cy wy-ro-kiem sąd. Je ne vois pas le rê-ve z tiu-lu i

nie — nie o mnie znika. na

cudnie z gwiazdeczka-mi à la ronde. ach co za fat-dy! co za tiu-ni-ka!

za-ga-żyć a już ra-dość ser-ce prze-ni-ka, gdy tak po-

la-da bla-by koncept te-go fir-cy-ka.

to jak-by-technie wietrzy-ka. Co to za fatdy!

chle- bne o nim wy- ra- zy ta- kie- go znawcy i lu- bow ni- ka.

Na la da puchlebstw próżne, bła he wy- ra- zy. I jak- że

co za tu- ni- ka! to jak- by po- wiew wietrzy- ka. Ach

co prawa gustu da- je nam i mo- dy prawa da- je

wie- rzyć słuchać mam? i jakżeż wierzyć, słuchać mam?

Ko- stium ten to ma- rzeń kres. Com- tesse! dé- esse! en chan- té-

nam je ne vois pas le rêve z tin lu z ga- zy a jaś mi radość

gdy o mnie wnet wspomnienie zni - ka na

rejse! to wszel- kich ma - rzeń kres to-

ser - ce prze - ni - ka gdy sły - szy ta - kie - go znawcy tak pochlebne

la - da ja - ki Koncept blachy jak - że wierzyć tu - chać mam'

wszelkich ma - rzeń kres, com - - - rejse! déepse! enchante - rejse! fi - gu - rez vous to jak ma-

cres - cen -

o nim wy - ra - - - - zy. Niech więc to - ba

tak ber - u - ra - - - zy, jak - że wie - rzyć miał - bym ber u - ra

rze - nie z tiu - lu, z ga - - - - zy, to jak by ma - rze - nie z tiu - lu, z ga -

mf

- zy, niech więc to - ba - - - -

tiul, gdzież ten u-ro-czy Dyanny strój ten ma-rzą-cy tiul!

ból, w myślach zwątpienie, w sercu sro-gi sro-gi ból.

tioul, c'est comme un rêve en gaze ~~et~~ et tioul en gaze et tioul!

for

~~Finale.~~

Maestoso.

Hrabina.

Bronia.

Kazimierz.

Dzidzi.

Chorąży.

Chór.

(Panowie i Damy wprowadzają tryumfalnie dwie subretki które niosą suknię.)

Piano

(: aplaudyjąc skromnie :)

Andante

Mais ce n'est pas mal...

ce n'est pas mal!

Chór Dam. (: otaczając Korbinę :)

C'est une mer-veille! ach! cza-ru-

C'

Andante

p

Dz. (i. n. s.)

Za wdzię- cza wdów- wka mi ten bal a de- kla- ra- cye me od-

Jme wdów ka ten za wdzię- cza- ne bal

ja- ca!

ja- ca!

p scherzando.

Ds

trą - ca.

Chór Panów.

Ach jak że bą - drie za - chwy - ca - ją - ca! ach jak że bą - drie za - chwy - ca

Ach

HW

Ce n'est pas mal, ce n'est pas mal! (:n.s:)

Ce n'est pas mal, ce n'est pas mal!

Bł

on ta — ki

smu — tny

jak mi go

żal!

Kal

(:n.s:)

Nie-zno-śna

zgra

ja jak-że mę — czą —

(:n.s:)

Sz

(:Do Kaźmierza:)

Zawdzięcza wdówska mnie ten bal,

Zawdzięcza wdówska mnie ten bal,

Ck

A chwal-że, chwal, chwal wasz — mość z niemi! chwal-że, chwal, chwal wasz — mość

pp

C'est une mer-

veille

c'est une mer-

C'

ja-ca ja — ka

bę — dzie

za-chwy-ca — ja — ca.

ja

pp

×)) c t t ( ) t) t) t) t t t t ( ) t)

Hr. oui c'est bien ça, oui c'est bien ça! oui c'est bien ça, oui c'est bien

B. on ta — ki smu — ty! jak mi — go

K. ca! nie-zno-sna zgra — ja! jak że sro-dze jest mą-

D. pa-tience! pa-tience wdó-wy eer-ko ma!

Ch. chwal. chwal — że, chwal!

veille! prze-cu-do-wny bę-drie bal!

veille! prze- bal! ach bal!

cu — dny prze-cu-do-wny bę-drie prze-cu-do-wny bę-drie bal! tak!

cres-

cen-

pre- au- ry

Ça! ach cudny bal! cudny bal! świetny, przecu do — wny

żal! o jak-że mi go żal! o jakże mi go żal! on ta-ki smutny! jak mi go

cza — — — — — ca! ach! żal mi ma-rzeń mych, ach żal a- nie-sień złudnych,

patience! pa-tience! wdó- wecz-ko ma! Są-dzisz żem da- re-mnie u-rzą-dził to — bie ten świe — try

chwal — — — — — że waść jak cudny ma być bal, jak cudny ma być bal.

prze-cu-dow-ny bę dzie bal! cudny bal! prze-cu- do — — — — wny

prze — — — — — — — — — — cu-dny bal! prze-cu- dow — — wny bal cu- dny

bal! ach! cudny bal! prze-cu do — wny

prze-cu-do-wny bę — dzie bal! cudny bal! prze-cu do — wny

A. B.

(: zwracając się do Sukni :)

Hr. bal! a przy tem la-zu-ro-wy szal,

B. żal!

K. żal!

Dz. żal!

Ch. Cze - goś znów

(: uważając Bronię :)

co w o — ku

Zawdzięcza wdowska mi ten bal,

(: do Broni :)

smu — — — tna

re - go dziewczęta

z gwiazdami o - błó - cay - sty szal,

Bro — — —

H. et le pół-księżyc bril-le- ra! Nic mój dia- du- nu! ach! et le pół-księżyc bril- le-

(:do Chorążego:)

B.

K. Łza? co w o - ku Bro - ści zna - czy ta

D.

Ch. czy cię nie cie - szy świe - try ta - ki a dekla- ra- cye me od- bal? traq

so - bie zy - ska w wdzię - ku i o - zdo - bie,

so - bie zy

zy - ska w wdzięku i o - zdo - bie

zy

cres - cen - do

Bass

ra. Cu - dny bal! cu - dny bal prze - cu - do - wny

nic! tak du - mam tyl - ko so - bie, nic dzia - du - niu! du - mam so - bie ja - ki świetny, cu - dny bę - dzie

Tza?

Dz

ca. Patience wdó - wecrko ma! już wiem, już wiem jak Ach żal da - re - mnych ma - rzeń

cze - goż ci zno - wu żal? czy cię nie cie - szy zro - bię a - près ce

bal? cze - gos ci

do - bie, ach bal! prze - cu - do - wny

do - bie, ach bal! prze - cu - do - wny bal! cu - dny

ach! cu - dny bal! prze - cu - do - wny

pp

ach! cu - dny bal! ach prze - cu - do - wny, cu - dny

H. bal! a gdy się u-da nam, spra-wim dziś tu-taj

B. bal. Tam gwar śmiech pu-sty tam, a mnie smu-tno tak,

K. żal. Tam gwar, śmiech pu-sty tam! po cóż ja z nié-mi

D. bal! a gdy się u-da nam spra-wim dziś tu-taj

Ch. żal. Tam gwar śmiech pu-sty tam przy-kro sta-re-mu

bal! Ten bal! mu-si da-ć

bal! ten bal! mu-si

bal! ten bal!

Dolce

Nie smuć

cu — — — da n'est ce pas mes — dames? O gdy — by je — szcze gdy — by

smu — tno gdy ba — wić się, mam. ach! Żal

po co cie szyć się mam.

Duo

cu — — — da dla tych pa-nów, dla tych dam. O gdy — by je — szcze gdy — by

Otwo

nie smuć się, ja cię znam!

się mu — si a — dać się nam. A gdy — by jeszcze gdy — by

się — — — — — — — — — —

się dać się — — — — — — — — — —

tak mu — si a — dać się, nam. O gdy — by je — szcze, gdy — by

nam się po-wiódł nasz thê-a-tre d'a-ma-teurs, bo bę-dzie Bo-gu-sławski sam qui est donc con-nais-

nam się powiódł nasz the-a-tre d'a-ma-teurs bo bę-dzie Bo-gu-sławski sam qui est donc con-nais-

Stacc

nam

nam

nam

Allegro.

Jeur.

Jeur.

Jeur.

Jeur.

Jeur.

Jeur.

Jeur.

Jé- my ~~na~~ do bat- sal

Jé- my do

J

J

Trzeba roz- po- cząć próbę za- ba- wy. 107.

sal.

a ta- ki bal bę- dzie e-

sal.

a po- tém bal bal bę- dzie e-

sal.

a ta- ki bal bę- dzie e-

Rozdrażyć (:w trykotach – na wierzchu ma długi surdut z peleryną:)

Ne – ptun tak – że hoł – dy Skła – da by zo – ba – czyć swoprem

po – Kę w dziejach War – szawy.

po – wy.

po – wy.

Słod: strój — przy- mie- rza- -łem ko- stium mój.

Dz.

Ch. Chorzący — A to i- stna ma- ska- ra da!

(: odwracając się ze śmiechem :) — (: biorąc Słodkiaszyca na stronę :) A- leż

cha cha cha cha cha cha cha cha cha cha cha cha cha.

cha — cha.

a to i- stna ma- ska- ra da!

a — da!

Dz: wij – cie nie wy – pa – da, kie – dy w ser – cu tli u – czu – cie przyjść w try – ko – tach i sur –

Pod. O bia-daż mi! oj bia-da! bia-da! (: chce odejść :) Oj bia-daż

Dz. du-cie!

(: zatrzymując śpiewaczkę :)

Ch: Zostań wa-szeć, tru-dna ra-da.

Flod: mi! oj bia — da! a — leż zo — stać nie wy —

a to i — ma ma — ska — ra — da!

Kr. Idź-my do sal, do dalszych sal, roz-po-czy-naj-my pró-bę za-ba-wy, a po-tém

pod. pada

Dz: Idźmy do sal do dalszych sal rozpoczy-naj-my próbę zaba-wy, a potem

Ch: Idźcie do roz-po-czy-naj-cie pró-

Idź-my do sal do dal-~~szych~~ szych sal roz-po-czy-naj-my pró-

I

I

I

Ktr. bal a taki bal będzie e po- ką, w dziejach Warszawy. 121.

Dz. bal a taki bal będzie e po- ką w dziejach Warszawy.

Ch. bal wars- świetny bal ma być e - wy.

bal a ta- ki bal bę- dzie e wy.

bal a wy.

bal a wy. Idźmy do

bal a wy.

di - mi - nu -

(: Wszyscy odchodzą, pozostaje tylko Karmiérz na przodzie sceny, Bronia w głębi — niewidzą siebie :)

bat.
sal.

~~Idźmy na bat.~~
Do Dalszych sal.

Koniec Aktu 1go

Akt drugi:

Próba zabawy.

112.

Akt 2gi

(Sala balowa, w głębi zasłona. Na prawo klawikordzik, przy nim arfa i dwa taborety, w koło wykwintne kanapki, berżerki, fotele i krzesła. Światła pełno w przepysznych kandelabrach, bukiety w porcelanowych wazonach. – Służba roznosi wino i chłodniki.)

No 8. Chor Balowy.

Allegro.

Piano

Ped. * Ped. Ped. ritenuto.

a tempo un poco più lento.

Di - mi - nu - en - do

Di - mi - nu - en - do

poco

Witold Wołłk

Soprany
Alty
Tenory
Basy
Piano.

Jak sen co ra — dość w ma-rzie — niu da- wał mi-ja-ją, za — baw

Jak —

Jak

u — ro — czo dnie! za nim po — ju — trze mi — nie, kar- na — wał

u — ro — czo dnie! za —

u — ro — czo dnie! za

marzmy, ba- jaj- my. wra- do- śnym śnie.

ma śnie. piu f Na wieś zo- sta- wmy tro- ski i

ma śnie.

dol

za- le, na ska- rgi Stra- ty czas bę- dzie kumj a- le w War- sza- wie

a

niech ży — ją ba — le i świe - tne gro — no dam. Jak sen co

niech — dam. Jak — —

cres. f

ra — dość w ma - rze - niu da — wał mi — ja — ją za — baw a - ro — cze dnie!

ra — dnie!

ra — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Za nim po- ju — trze mi- nie kar- na — wał, marzmy bu- jaj- my ach marzmy bu- jaj — my w wa- do- śnym

Za

Za

śnie marzmy w ra- do — śnym śnię, ach bu- jaj — my marzmy w ra- do — śnym śnię, ach tak ma — rzmy w blo — gim

śnię, ach — marzmy w ra — do — śnym

śnię, ach — marzmy w blogim marzmy w blo- gim

śnie, maszmy w ra- do- śnym śnie, ach tak ma - - - - rzmy w ra- do - - - -

śnie, ach bu- jaj - my maszmy w ra- do- śnym maszmy w blo- gim maszmy

śnie - - - -

jaj my w błę – gim śnie.

Marzmy bu – jaj — my w ra – do – śnym śnie.

Ma – śnie.

w śnie.

ppp

w ra – do – śnym śnie.

ppp

w ra – do – śnym śnie.

ppp

w ra – do – śnym śnie.

J. L.

№ 9. Aria.

Allegro Maestoso

Hrabina. (w Kostiumie Dyanny:)

Piano

Recit:

Su-Knio coś mnie tak u-bra-ła jak-by po-sąg w gre-ckim sty-lu, hot-dy ty-lu, za-drość

a tempo.

dolce

ty-lu bę-dę, bę-dę dziś wi-dzia-ła! Su-Knio mo-ja! dzię-ki to-bie od dziś

dnia w naj-pierwszych rzę-dzie sa-lon mój ton da-wał bę-dzie, co ze chcę to w so-sie-cie,

zro-bię, ach tak co ze chcę to w so-sie-cie zro-bię,

marcato

Ped:

Allegretto.

Dźwięk do ko- ła, blask i woń, płyną tę- czą ga- zy, wstę- gi, błyszczą lu- stra

w dło- nie dłoń, już tań- czą — ce wi- dzę, krę- gi, już wir ba — lu wszystko zlat

dolce ad: libit:

a tempo

legier riten:

w je — den u — rok, w je- den szał, dźwięk do ko — ła, blask i woń, jak- że tańczą,

Colle parte

a tempo

dło- nie w dłoń! już wir ba — lu wszystko zlat w je- den u — rok w je- den szat.

Mosso

w ta- kim wi — rze, ach to nic! słyszeć hot- dów ci- che sło — wo w takim wi- rze ach to

nic... to nic...

Lecz stąd pięk — nych stroj — nych lic, wdzięku

ritard.

Più mosso

Stro-ja być Kró-lo-wą, takie be-rło mi-to nieść.

Moto

8va

Cy-tać wo-krach: cześć jej, cześć! ta-kie be-rło mi to nieś! słyszeć:

cześć! jej cześć!

ad: libit:

Spływa po mnie Dyanny strój, jak wio-

a tempo lento

lento

sen na chmurka bia-ta, a le skrom-ny u- kład mój jakbym o tém nic wie.-

działa że mi nie źle w stro-ju tym, że mi dobrze, pięknie w nim, bardzo pięknie w nim. O

tak!

Blasku na dziś

pragnę szczerze po-tem ujść od miasta w dal z tym co ser-ce me wy-bie-rze,

Chcę śród sielskich ma-rzyć chat, a — le hołd niech od-da świat! chcę śród sielskich

Colla parte

ma-rzyć chat, a-le hołd niech od-da świat. o tak!

a — le hołd niech od-da, niech od — da świat. Tak! niech cześć od-da, niech

od — da świat niech cześć od - da świat lent. od - da

świat. 160.

Tempo mosso.

Nº 10. Balet. Tacet.

Zefir goniący Florę.

№ 11. Arya włoska.

Moderato.

Piano

Donna A. N. Ewa.

per qué bel- le la — bri che A — mo — re for- mo per suo

ni — do non ho più ti- mo — — re, vi cre — do mi

fi — — — — — do: giu — ra — — — ste d'a- mar — — — — — —

mi mi ba-sta co-sì, mi ba-sta co-sì, giu-ra ste

30

mi giu ra ste d'a- mar mi ba

fp fp

sta, ba-sta ba-sta co-sì.

fp legier f p

dolento

Se tor – no a la – gnar – mi che Ni – ce m' of – fen – da per me più non

rallent.

splenda la lu – ce del di – ah.

ad: libit.

a tempo più lento

del

ritenuto.

Per què bel le oc – – – – chi che A –

a tempo

mo re for mo per suo ni do non ho più ti

mo re, vi cre do, mi fi do giù

ra ste d'a mar

mi mi ba- sta co- sì mi ba- sta mi ba sta mi ba- sta co-

legier

riten.

Si. Ah! ah, ah ah

Scherz:

a tempo.

mi ba- sta, ba- sta, ba- sta co- si giu- ra ste d'a- mar mi

cres

ba — sta, ba — sta co — sì

mi

ba — sta,

ba —

sta, mi ba — sta. co — sì.

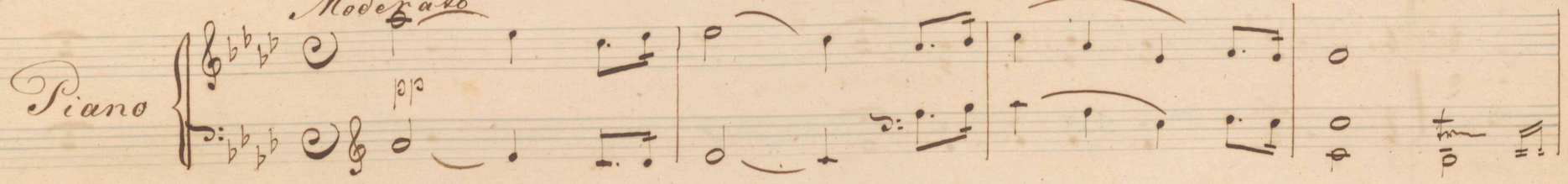
№ 12.

Neptun na Wiśle.

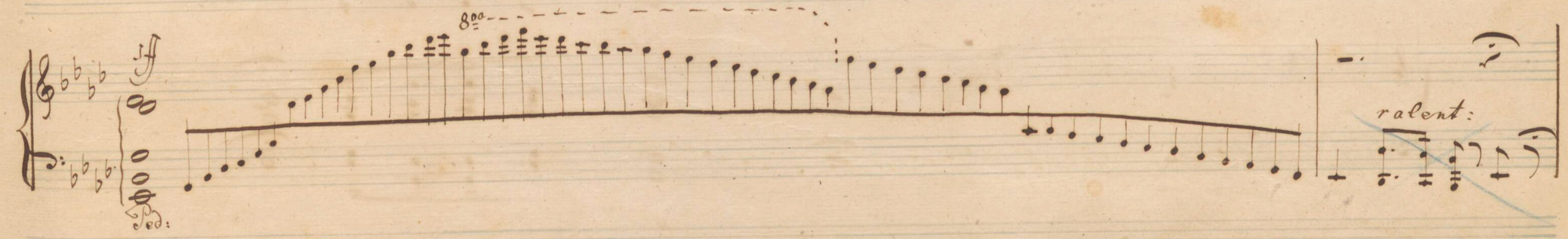
Balet. —

Piano

Moderato

3 Syreny w wodzie

Solo

Cresć Nep-tu-no-wi cresć!

Solo

C2

Solo

C2

Chór na scenie z papierów

Cresć Nep-tu-no-wi cresć!

C2

C2

Chór

con sordini:

Cresč Nep-tu-no-wi! Cresč!

Cresč

Cresč

Cresč Nep-tu-no-wi, cresč! cresč wład-cy wszy-st kich

Cresč

Cresč

Cresč chór

Syreny.

cześć wła — dcy wszy — stkich nek i mórz.

cz —

cz —

mórz.

mórz.

mórz.

mórz.

mórz.

Kró — lo wi wszy — stkich

je — — — mu

Kró

Kró

Kró

Dolce

Cześć Ko- ło — wi wszy — stkich mórz!

wi - tat do na — szych

burz!

burz!

burz!

burz!

Gdy za- wi - tać

Gdy

molto dolce

Gdy

Stron niech ko — — — — nej pie — śni brzmi mu ton, gdy za- wi- tat do na — szych

Stron

Stron

Stron

Stro

Stron

Stron

pie — — — — śni brzmi mu ton, wi- tać

pie — śni brzmi mu ton gdy —

ton gdy

mf

30

Stron Kor-nej pie — śni pie — śni bizmi miu ton.

Stron ton.

Stron ton.

Cześć Nepta no — wi

Cz

Cz

Stron ton.

Stron ton.

Stron ton

Stron ton.

p

Creše.

Creše.

Creše.

Creše! On wšadca

Creše!

Creše

Creše Nep-tu-no wi

Creše

Creše

Creše

Creše! On wšad-ca naš!

37

búrz!

búrz!

búrz!

p

mórz, burz, mórz,

burz!

m

burz!

m

burz!

m

burz!

Bra — wo Neptun bra — wo

bra — wo

bra — wo Neptun bra wo

bra — wo

wład — ca wszystkich rzek i mórz

148

wtad— ca wsny-stkich rzek i

mórz wtad— ca mórz wtad ca

burz wtadca mórz wtadca mórz burz mórz burz mórz

ff

№ 13. Pionska Broni

Bronia

Piano

Sze- mrze stru- myk pod ja — wo — rem, po ka-

my- kach zwol- na ście — — — ka, sto- i dzie- wcze prze- de — dwo- rem i — łzy

10

tłu- mi i na- rze — ka: po- toż ma- tka mnie wo — ta- ta że przy-

150

je- chat pan bo ga ty? po to war- ksca mi cze- sa- ta, u- stro-

i- ta w piek- ne ki- ka- ty! i pies- ci- ta i pro-

si- ta: „Drieweze tyl- ko sie za- sta- now jakie szerz- ścia

30

risoluto lento

Bóg ci zsy — ta." A — le co mi tam do pa —

nów

Jaś miał tył — ko męż — ne

crucia tklive co d.

dło — nie, wąż — sik,

pięknych czynów wio — — dło

sza — tk, ko — nia, sio — — dło, o — czy w któ — rych nie — bo

40

Żywe

pło — nie, ser — ce)

Jaś miał tyl-ko czucie tkliwe co do pięknych cmynów

Któ-re nie za- — wio dło. Na wo jen-kę, wiel- ki Bo-że! po żeg- na-łam go spła-

wio- dły oczy w których nieba

ad. libit.

ża- we, serce które nie za-

ka- — — na, on tam wal- czy, żyj — mo- że, a mnie, swa- tać chcą za-

50

wiolino

pa- na.

pp Scherz.

Pró- żno szu ka- pan spo-

so - bu!

pró - żno ma - tka do mnie. zmie - rzaj. Ko - cham!

60

Kocham i do gro - bu bę - dę,

bę - dę wier - ną. wier - ną.

Ko - cham! Ko - cham i do gro - bu

bę - dę wier - ną dla żoł - nie - rza.

Próż - no stu - ka pan spo

so - bu!

Pró - żno ma - tka do mnie żmierza! Ko - cham

Chór

Tenori

Basi

ko - cham i do gro - bu bę - dę! bę - dę wier - nę!

wier - nę mu ja

ko - cham! Ko - cham i do gro - bu

Ko - cham! Ko - cha by do grobu -

Za za - stu - pem by do gro - bu

80

będę wier- na dla żoł-
nie rza.
Będę wier- na, i do
zo- stać wier- na dla żoł-
nie rza.
bo za- słu- żył by do
zo
rza.
bo

gro- bu
tak! do gro- bu będę wie rną,
gro- bu
zo- stać wier- na, zo- stać wie rną,
gro- bu
zo

90

dla Żoł – nie-rza.

dla Żoł – nie-rza.

dla Żoł – nie-rza.

bis

8va

ff

Kotylion.

Piano

10

20

30

p cres - - - cen - - - do.

f

p cres - cen - do

8va

№ 14. Finał.

Allegro.

Hrabina

Bronia

Kazmierz

Dzidzi

Podczaszyc

Chorązy

Chór

Piano

f

Hr:

Dz.

Madame Vauban już jedzie tu.

Za-to-ną spuść-cie co tchu, Madame Vauban już jedzie tu. Ma - tu.

Pod:

Ma - tu.

a 2 niż so-sie-ty wy-bor

a

a

b

a

8va

10

Ma - dame Vauban już je - dzie tu

Ma

Ma

Madame Vauban już jedzie tu

sam

sam

sam

sam

a z nią so - cie - ty wy - bor

a

a

a

Madame Vauban już jedzie

Ko. ach!

Dz. ach! spieszmy domu, spieszmy domu, spieszmy do niej co tchu. już jedzie, już dzie

flod. ach!

tu, spieszmy

tu spieszmy

tu, spieszmy

tu, spieszmy

tchu, Madame Vauban! już jedzie, jedzie

tchu, Ma

tchu, Ma

tchu, Ma

Recit:

śpiè — szmy doń co tchu, śpiè — szmy doń co tchu.

Niech ry- cerz

tu. Śpiès2

tchu.

tu. Śpiès2

tchu.

tu. Śpiès2

tchu.

tu. Śpiès2

tchu.

tu. Śpiès

tchu.

tu. Śpiès2

tchu.

Hr. Djan – nie racz podać dłoń.

Br. Ach!

(: Karmierz nieśmiało podaje rękę Hrabinie
i prowadząc niezgrabnie, przy samych
drzwiach następuje na suknię, której wiedz-
mina gazę rozrywa. Hrabina odpycha go
z gniewem i staje przerażona. Dzidzi
uśmiecha się złośliwie :)

K. Ach!

Dz. Ach!

pod. Ach!

Ch. Ach!

Ach!

Ach!

Ach!

Ach!

Ach!

8va

Andante.

A to nic zgra — bnoś nie po — ję — ta!

(: drugie milczenie :)

mf Pa — ni

mf Parbleu! a

mf Czy — by a —

mf Weak to pity

mf Czy — by a

mf Cz

mf Cz

mf Cz

dol

30

Hr.

Br.

K. wy-bacz żem nie zgra- bny tak. Co za nie- szczęście! po darta sza- ta. Czy się na-

D2. to mi ta- ra- pa- ta!

Pod: my ——— ślnie chy- ba tak! czy- by u-

Ch: pa ——— dkiem da- rta sza- ta. a jakiż

my ——— ślnie chy- ba tak? czy- by u-

my ——— tak? a to nie- zgra- bność nie po- ja- ta! czy- by u-

my ——— tak? czy- by u-

my ——— tak. a to nie zgra- bność nie po- ja- ta czy- by u-

my — ślnie chy — ba tak?

był jéj gnie — wu znak? ach! cóż jéj zna — czy po — dar — ta sza — ta, o — na

pra — wdę gnie — wać tak?

wdów — Ko ja — Ko dbasz. to za gry — ma — sy panie za — pła — ta — ty szla —

my — ślnie chy — ba tak.

to god no — ści brak. a pa — ni prze — cie — tak bo — ga — ta, czy na

my — ślnie chy — ba tak.

my — ślnie chy — ba tak. Dy — an — ny sza — ta dar — ta, zmię — ta, to zby

my — ślnie chy — ba tak.

my — ślnie chy — ba tak. Dy — an — ny sza — ta dar — ta, zmię — ta, to zby

ach! to zby

(p. sf) o mo — ja

ach! już to zby

ach! to zby

ach to zby

Kr. te - czny zno - wu ma - nie - ry brak.

Bs. tyl - ko ży - wa, po - ryw cza tak. ach cóż jej zna - czy zdar - ta

K. pa - ni! wi - dzę serca ci brak.

Dz. che - tko! masz za swo - je tu mask! to za gry ma - sy jej za - pła - ta,

pod. teczny siu - prem maniery brak. Dy - an - ny sza - ta zdar - ta,

Ch: prawdę, mo - że, gniewać się. tak? a pa - ni prze - cie tak bo

te - czny gład - kiej ma nie - ry brak.

te brak. Dy an - ny sza - ta zdar - ta,

te brak.

te brak. Dy - an - ny sza - ta zdar - ta,

piuf ach ta - zby -

piuf sza - ta! ta! o - na

piuf o mo - ja

piuf pła - ta, i ty sela -

piuf zmię - ta! już z ga -

piuf ga - ta, czy nas

piuf i już ga -

piuf zmię - ta, już ga -

piuf i już ga -

piuf zmię - ta, już ga -

piuf

te - czny zno - wu ma - nie - ry

tyl - ko ży - wa po - rywcza

pa - ni! wi - dzę, serca ci

che - tko masz na swoje ta

Zo - wej o - wej tu - ni - ki

prawdę, mo - że. gniewać się

Zo - wej o - wej tu - ni - ki

Zo

Zo

Zo

brak. Im - par - don na — ble! ah c'est trop!

tak. Ach rę - czę, że już go jéj żal.

brak.

ach! dziś na wie — ki żegnam

masz. Żal Dzidzia te — raz, żal ci go. na nic ten

flak. Impardon — na — ble! ach c'est trop! ach! c'est

tak. Pozna je - wisc jak tu - dzi go. po — znał

brak! Im - par - don na — ble! ah c'est trop! ah! c'est trop! c'est

Kr.

Cóż bal!

mój bal!..

B₁.

ach żal!

ach żal!

K.

choć żal

choć żal,

na wie- ki że- gnam

(: z obłudnem współczuciem :)

Dz.

bal.

twój bal

co żal,?

więc Hra- bi- no. na nic.

Bb.

trop.

fatal!

fatal!

ej nic po nim ta- ki-

Ch.

ej

oj bal.

oj bal.

ej nic po nim ta- ki

trop.

więc jak- żo

bal.?

czy na nic

bal.?

więc na nic ten

bal, na nic bal! jaki żal! jaki-

trop.

pp

trop.

trop.

50

Allegro.

mes va-peurs! je me sens mal!

rę— cię że już go jej żal!

ja choć żal mię żal!

bal! więcej na nic bal!

~~bal!~~ ~~a to ja~~ bal!

~~Hic po-him~~ bal!

bal! nic po nim bal

Żal. na nic bal, ja-ki żal, ja-ki c'est fa tal! na nic.

Żal

Żal

Żal

ja na nic

na nic

(i.n.s.)

Ej — przy-

bal!

bal!

bal!

bal!

Stop

Hr.

Tr.

K.

Dz.

Pud.

Ch.

Wespółtam ta pieśń cnocha ony u Kazimierzu się, nieś kocha?

La-za-ro-wicz tny ty godnie bryta cudną sukienką

La

La

La

60

i roz dar ta tak nie godnie że się aż za pła kać chce, i naprawić już nie

Hr.

Tr.

K.

Dz.

Pod.

Ch.

można te-go tu-lu z ga-zy mgłą ach niezgrabnoś nieostrożna! gburo-watość zbytnia

mo

mo

mo

(Przywiązuje się z omyłenia)

La za-no-wicz trzy tygodnie szyła cudną suknię, z ga-zy

Smutny! dziwić się, nie,

Dłużej zostać nie po-

Dz.

La za-no-wicz trzy tygodnie szyła cudną suknię z ga-zy

La zy

Ch.

Przyznam się, znów to nie,

to La zy a raz dwa tak nie,

to La zy a

to La zy a

Hr.
ach! na nic! na nic bal! ach na nic, na nic bal!

Br.
można, o jakże mi go żal! jak mi go żal! o jak że mi go żal!

K.
dobna, u-bli-ży-to-by mi- to o nigdy! nic! o ni-gdy! ni-gdy! nie›!

Dz.
ach na nic! na nic bal! ach na nic piękny bal!

Flod.
ach! na nic! na nic bal! ach na nic piękny bal!

Ch.
godnie tak o- frasz-kę, gniewać się, nie-godnie, nie›! to znów niegodnie, nie›!

godnie- że się aż za-płakać chce› płakać się chce› za-płakać

go

go

go

ach na nic bal! im-pa-r-dan nabłe! c'est

o jak mi Żal!

o tak! od dziś po-trze-ba już po-żeg-nać ją, o tak! od

ach na nic, na nic bal! im-pardonnable! c'est trop! ach na nic

jed-nak że to fa-tal, fa-tal! jed-nak że

to ma ta bie-da, krót-ki żal, to ma ta

chce i na-prawić już nie mo-żna tej sza-ty z ga-zy mgłą i na-pra-wić już nie,

chce

chce

chce

90

Hr. trop! im — par — do nable! c'est trop! ach gbu-ro-wa — tość zbytnia —

Br. żal. ach dzi — wić się nie można, dzi — wić się, nie,

K. dziś po-tne-ba już po-żą-gnać ja, o trze — ba roz-stać się, po-żą — gnać ja i

Dz. na nic bal! im-par-do-nable, c'est trop! nie-zgra — bność zbytnia to, nie-zgra — bność zbytnia

Pod. to fa — tal! fa — tal! jedna — kże to fa tal! jedna — kża to fa

Chi. bić — da kró — tki żal, ej pal ich dja-bli pal ich, dja — bli z balem

mo-żno tej sza-ty z ga-zy! to nie zgrabność to ~~t~~ nie zgra — bność nie o-stro-żna,

mo

mo

mo

fp

orese.

ff dd molto cres — cen — do

100

ah! c'est trop!

to im-par-donable! c'est trop! ah! c'est trop! ah c'est trop! gbu-ro-

mo- Żna tak da-ta to u- czuć mu da-ta to u- czuć

na- cro,, u- bli- ża- to by mi to, trze- ba jaż roz- stać się, u- bli-

to nie zgra- broszę zby- tnia gbu-ro-wa-tość to. Ja- ki żal! na nic bal! ja- ki

bal ah c'est trop, c'est trop! Ja- ki żal, na nic bal! ja- ki-

pal, pal ich dja-bli, pal z ba- lem pal, Kró- tki żal, ma- ta

zby- tnia- gbu-ro-wa-tość to! Ja- ki żal! na nic bal! ja- ki-

zby- tnia

to nie zgra- broszę, zby- tnia gburo-

zby- tnia

Hr. wa-tość zby-tnia to.

Br. da-ta u- czuć to.

K. Za- To- by mi to.

Dz. żal, ach na nic bal!

Fed. bal, ah c'est fa-tal! Oj Tolr Dzidzi ze mnie szy-dzi. Ta stro-krotka, ta pieszczo-cha kocha się, w Kaśmierzu

Ch. bie-da, krótki żal.

żal, ach na nic bal!

żal, ach na nic bal!

żal, ach na nic bal!

żal, ach na nic bal!

Dz.

Ch.

110

f

Wa- po-ry! ach wa- po — — ry! ser- ce bo — — — li! on jest sprawcą mej nie- do — — li!

Co mi bal! co mi świe- aty bal! ach ty — — — lko

O nie żal mi świe — — tych sal,

Dz.

On to sprawca jej nie do — li, sprawca jej nie do — — — li

kocha.

Ch.

Fra — — — — — szki mo — — — ścia do — — — — — — bro- dziej- ko

Chi

Chi

Hr. już tak lu — bi — tam go tak ko cha — tam go. La-za-rowicz trzy ty-

Tr. mi ka — — żmie — — — za. żal, tak Kazimierza tylko żal. Dłużej zostać tu nie

K. ty — lko u — czuć moich żał! tak! mych u-czuć tylko żal. Dłużej zostać tu nie

Dz. — — — — — — — — — — — — li, jak mi żal go, o jakże mi go żal! La-za rowicz trzy ty-

Fort. Ej Tott Dzi-dzi za mnie

Chi: ma-ła szko-da, krót-ki żal! ma-ła szkoda a krótki, krótki żal. Gniewać się tak to nie

La-za rowicz trzy ty-

La

La

La

Ch.

130

godnie szyta cudną suknią. tę i rozdarta tak niegodnie że się aż zapłakać chce. La-za-rowior ży-ty

wolno, u-bli-ża-ło-by mu to, ~~bo~~ ma słuszność niezawodnie, tak mu da-ła u-czuć to. Dłużej zostać tu nie

wolno, u-bli-ża-to by mi to, więc od dzisiaj nie-za-wodnie trzeba już po żegnać ją. Dłużej zostać tu nie

godnie szyta cudną suknią tę i rozdarta tak niegodnie że się aż zapłakać chce. Lazarowior ży-ty

szydzi, od-we-tu-ję ja mu to, ta stokrotka, ta pieszczotka kocha go, bo-daj że ją! Ej tot Dzi-dzi ze mnie

godnie, wszakże tu o fraszkę, szło, przykro pani niezawodnie, ależ tak! niegodnie to. Gniewać się tak to nie

godnie szyta cudną suknią tę, i rozdarta tak niegodnie że się aż zapłakać chce. ~~Lazarowior ży-ty~~

go

go

go

42

43

Ch.

140

Kr. można. tego tiu-lu z ga-zy mgłą ach niezgrabność nieostrożna, gburowatość zbytnia to. Jaki

Br. wolno u-bli-ża to-by mu to i ma słuszność niezawodnie tak mu data u-czuć to. Co mi

K. wolno u-bli-ża to-by mi to więc od dzisiaj niezawodnie trzeba już po-żegnać ją. Ach! nie,

Dz. można tego tiu-lu z ga-zy mgłą, ach niezgrabność nieostrożna, gburowatość zbytnia to. Ja-ki

pud. szy-dzi, od-we-tu-ję ja mu to, ta stokrotka, ta pierwiosnka kocha go, bo-daj-że ją! Na nic

Ch: godnie, wsiakie tu o frasunku szło, przykro pani niezawodnie, ależ tak niegodnie to. Mało

można te-go tiu-lu z ga-zy mgłą ach niezgrabność nieostrożna, gburowatość zbytnia to. Ja-ki

mo

mo

mo

150

Żal! na nic bal! na nic taki świetny bal! jaki Żal! na nic bal! na nic taki świetny bal! To nie-
bal, świetny bal! tylko mi Kaźmierza żal! co mi bal, świetny bal! tylko mi Kaźmierza żal. Dla-żej
żal świetnych sal, tylko chwil straconych żal. Oh nie żal świetnych sal tylko u-czuć moich żal. Dla-żej
Żal! Na nic bal! na nic taki świetny bal! ja ki Żal, na nic bal, na nic taki świetny bal! To nie.
bal, na nic bal! a do-prawdy to fa-tal! ja-ki żal, ta-ki bal! a do-prawdy do fa-tal! Ej Tobr
strat, Krótki żal! pal ich djabli z ba-lem pal! ma-lo strat, krótki żal! pal ich djabli z balem pal. przykro
Żal! na nic bal! na nic taki świetny bal! ja-ki Żal! na nic bal! na nic taki-świetny bal! To nie-
Żal!
Żal! ah impardonable c'est trop ach impardonable c'est trop
Żal!

cres cen do

Kr. zgrabnoś nie-ostrożna, gbu-ro-watość zbytnia tak. Im-par donable! c'est trop! Jaki

Br. zo-stać tu nie można to mu da-ta u-czuć tak, to u-czuć da-ta u-czuć dała to. co mi

K. zostać tu nie można, u-bli-za-to-by mi to na za wsze dziś pożegnam-ją. Oh! nie

Dz. zgrabnaś nie ostrożna, gbu-ro-watość zbytnia tak. c'est trop, im-par do-nable, c'est trop, c'est trop! Jaki

Ped. Dżidzi za mnie szydzi, od-wet-tu-ję ja mu to tak, ko-cha go, bodajże-ją. Na nic

Ch. pani nie za-wodnie, a-lez gniewać się znów tak? cj pal ich. djable, frasrka to. Mało

zgrabnoś nie ostrożna, gburo watość zbytnia to. im-par do-nable, c'est trop, c'est trop! Jaki

Zgra

Zgra

Zgra

160

2da volte

trop. Ja — ki żal, na nic bal, to nie o - strożnoś, gburo - wa — — — — — — toś zbytnia — to. 224

82

to. Co mi bal, świe - tny bal, ach tyl - ko mi Karmiczna żal, jak smu — — — tnie to.

ją. O nia żal świetnych sal a tylko moich u - czuć żal po - żegnam ją

trop. Ja - ki żal, na nic bal, to nie o - strożnoś, gburo - wa — — — toś zby — — tnia — to.

ją. To fa - tal! to fa - tal a mo - że on po - ko - cha ją po - ko — — — cha ją

to. Kró - tki żal! kró - tki żal, gdzie ma - to strat tam krótki żal tam kró — — tki żal.

trop! Ja - ki żal, na nic bal, to nie - o - strożnoś, gburo - wa — — — toś zby — tnia — to.

trop. to.

trop. to.

trop. to.

170

180

Koniec Aktu drugiego.

Akt trzeci

Na wsi.

№ 15. Pieśń Myśliwska.

Tenor 1.

Tenor 2.

Basso 1.

Basso 2.

Piano

(: Róg myśliwski za Scenq :)

Chór za Scenq

Po Aż

je- dzie- my za- jąc, na tos, na tos, to- wa- rzy- sza-

Po Aż

sar- na so- bol

Po Aż

mój!

Na to wy / hej na to wy do zie lo nej dąb ro wy
Puszczaj chat ty ze smy cza niech żwie rze wrzał po chwy ca

4

to - wa - rzy - szu mój to - wa - rzy - szu mój.

to mój.

to mój.

to mój.

Piano

Podczaszyc.

Aż tu le — ci
A te — raz się,
A je — śli ci.

(: odezwanie się rogu i chóru za każdą zwrotką coraz ciszej :)

panna, pan — na,
dziełmy, dziełmy,
krzywda, krzywda,

to — wa — rzy — szu mój

puść — raj chas — ty
to — bie za — jąc
mo — ja szka — bta,

że smy — czą,
i sar — na
a twój kŷ

nie — chaj pan — ną
a mnie so — bo
te — raz — że się,

po — chwy — ca
i pan — na
że mną bój

to — wa — rzy — szu —

Chór

Hej — Hej — Hej — Hej

to — wa — rzy — szu

mój. — mój. — mój! — mój! — mój!

N. 16.

Tempo

Gwoździk, urok, powiew Rabatki Szczęścia

a tu, kwiat roz-paczy niedmierteluik, niezabudka pamięć, ró-ża miłość znaczy

Darmo wianki sobie plotę, darmo stonko się u dniecha

Ila dnero — ty na tę — stkno — tę, gdzież na — dnie — ja, gdnie po — cie — cha

attacca.

№ 16. Piosnka Broni.

Andantino (♩=80.)

Bronia

Piano.

Gdy mi kto dam je – sli.

Z bo – ku wspo – mni Ka – żmie – rza ter na – gle wo – ku po – tok u de – rza, Dziadzio po –
Kie – dy do nas za – wi – ta wszystko mi wte – dy ra – jem za – świ – ta, chociby – był

Za – je że pta – kać grzech, Serce się,
dla mnie zim – ny jak głaz dość nie – chaj

kra – je gdy u dam śmiech. Najświętszej
na mnie spójrzy się raz. Najświętszej

błagam — Ta by go opie — ks, o to — czyć

pan — ny ta — kem pro — si ta — od ciąż — kiej ra — ny by go chro —
pan — ny bła — gam sie ro — ta żal nie tu stan — ny mem ser — cem

chciał a wśród życia Aure wśród życia fal hy ou nie —

ni — ta — a — by nie zgi — nął dro — gi mój
mio — ta — bo — le — inie Imu — ci krwa — wy bój

di — mi — nu — en — do

za — znał co smutek Żal by ou nie za — znał co smutek

Sły — nął gdzie krwa — wy bój, a — by nie
wró — cił naj — droż — szy mój tam ta — ki

zgi — nął dro — gi)
stra — szny stro — gi)

żal

1.ma by obcym był mu sam — tak żal

(mój, by tam nie zgi — nął dro — — — gi mój.)

żal, by obcym był mu sam — tak żal

2da

(bój, by tam — ki, straszny Krwa — — wy bój.)

№ 17. Cavatina Hrabiny.

Animato. (♩=88.)

Hrabina

Piano

On tu przy- by — wa, wiem nie- za- wo — dnie. O ja- ka-

cres - — cen - do

più lento. (♩=72.)

ra — dość! uj — rzę go znów! Ach tak nie- go — dnie jam za- wi-

Tempo 1°

ni — ta, ta kem zgrze- szy — ła porpiechem stoi. Pierzchło lat- wie- le, jakby ma-

killka

cres - — cen

più lento

rze — nie, jak lot mo-ty — lka, jak tę — cy znak! Jam to uspo-

mnie — nie tża-mi ob-la — ta, jam po-ko-cha — ta na mistrzie tak.

Nu-dzi w sto-li — cy za ba-wa,

pto - cha, modni wietrzni — cy wrbu - dza — ją śmiech. Kie - dy kto

ko - cha, a ko - cha szczerze, o nie wy - bie — rze żadnego z nich, o nie wy -

bie — rze żad - ne - go z nich!

Modni wietrz -

ni – cy wzbu dza – – –

dzio — gi wszecki — wy wyród twoich

krwa — wy on wra — ca prze — cie wbawszy nie sta — wy do twoich

cres — cen — do

stron. Sta — bej, ko — bie — cie gdy ja o — ba — czy ach on prze —

ba — — —

№ 18. Arietta Dzidzi.

Allegretto

Dzidzi

Piano

po co się to myśl na — tę — ża! naj- zwy kłej- sza to za-

gadka: tout bonnement, tout bonnement, i — dą la — tka, trze — ba

mę — ża, i choć wdowia wol- noś̀ mi — ła, lecz siła nie co na- przy-

krzyla, tout bonnement, tout bonnement trzeba mą-żą, trze-ba mą-żą..

Czy dla te-go od-wie-dzi-ny że: jej

tę-sknо do ro-dzi-ny?

Chce się,

wi-dzieć z Bro-ni-sła-wą? ej to wdowie-są gry-ma-sy.

Nudno w mieście, da-lej w la——sy!

dolce

Nim za-tę-sknię za War-sza——wą; Wieś jej

je — dna dość stąd bli — ska, więc od — wie — dza te pias — czy — ska.

C'est ce-là! c'est ce-là! Raz trze-ba skończyć śmia-to.

cres - - cen - - - do - -

Brak wprost lu-dzi w tej e-po-ce któ-rym — by się żeć — nić

chcia-to. po co się to mnie na-

tę-ża! naj-zwy-klej-sza to za-ga-dka tout bonnement, tout bonnement i-daj,

ta-tka, trze-ba mię-ża! i choć wdo-wia wolność mi-ta, lecz się, nie-co na-przy-

Krzy-ża tout bonne-ment, tout bonnement trzeba mę-ża, trzeba mę-ża.

Ho

Mój - pod - czaszyc wo rek ściska,

Tu - pię bo też 2 da - bro - dzieja przy niej ro — — la

Sy — dźis- be — ja, chcém: Ku — zyn, ba — rdzo ślizka.

1.ma

2. da

ślizka.

A gdy raz dotrzymam po- la, capnę, wdówkę, i dwa,

Klucze, pa- tac, czą- te, to mi do- la. potém już na u- czę, jaw

marcato

A

gdy- by chcia — — — — ta, gdy- by chcia- ta i — grać mną;

Powrót Ulana.

№ 19. a:) Recit. i Aria

Allegro

Kazimierz

Piano.

pp

f

Ro-dzin-na wio-ska już się u-

śmie-cha! po la-tach ty — lu Ma-tkę, zo-ba — czę. Bo-że! już teraz pta-czę,

p

pinf

chociaż ta ob — ca, sąsiedzka strzecha.

a tempo Moderato

Matka bo — le — je w ciężkiej ża — to — bie!

na — gle żem zgi — nął wieść tu — taj krążyła.

Recit:

Za — cny Chora — zy strzegł jej jak siostry w dłu — giej cho —

a tempo

ro — bie, a w tych sa — mo — tnych chwi — lach go — ry — czy gdy każda łza jest bo — lu do —

Recit.

tknię-ciem po-cie-szat ma-tki, a-niół slo-dy-czy, Bronicia co sli-czném zna-lem drze.-

Aria.

Andante

Con anima

cziciem. O za-cni lu-dzie! gdy nie-do-la, wy ja, ko i-li szcze-rzej niż

ped:

kres-ni. O mo-je la-sy! o mo-je po-la! gdy do was wra-cam, co-raz mi

pius f

rzewniej gdy do was, do was wra — — — — — — — cam,

co raz mi rze — — — wniej.

Più tranquillo

Cho — rą — ży pe — wnie po — szedł na to — wy. Ten — że sam

cresc.

dwo — rek, nic się nie zmie — nił, w o-gro-dzie tyl — ko szpaler gra-bo-wy

liść — mi się bar-dziej o — cienił. O Bo — że! w tem u-

stro — — — niu, po woj — ny sro — giej wrza — wie z Cho-ro-ży m chwi — — — tkę gwa — rzyć na

Tempo 1mo

Ta - wie pa - trzeć na gwia - dę ze - wja - snym po - to - ku,

na du - szę pię - knę ze - wja - snem dzie - wi - cy o -

Allo

ku!

cresc -

ff

fz

Nie raz po stod zgie — łku bi — twy, gdzie po strza — ły pa — dał

strzał,

ja — kiś ci — chy głos mo — dli — twy jęk nie-

wi — ści przy mnie brzmiał, jak by mnie z po — dziemnych stron po po-

wtórz

wie – trzu spły – wał on, jak by tam z ro-dzinnych stron po po-

wie – trzu spły – wał on... lub gdy o – gnie za – pa – lo – ne prży bin-

wa – ku – wszy – scy w śnie, ja – kieś li – ce za – smu – co – ne mknęło

lento

przy mnie w ma rzeń Mgłe, cu — dnych o — czu nie — ba dwoi za — chmu —

to znów Matki głos sły- sza — łem

rza — la rze — tona Cza... o to ma tki jęk sły — sza — łem, łem i

in — ny Dźwię — czał z nim...

pp.

cres — cen — do

i z tem tęsk — nem

i z tem tę-sknem li-cem bia-tem, z wiel-kich o-czu bla-skiem tym,

Tajny!

tą-cz-ył, zle-wał wspo-mnień

in-na twarz i wzrok

mrok, je-szcze in-na twarz i wzrok,

o nie tej prze-znej za-lo-

tni — cy co mi w ser — cu nie tkwi nic, a — le byt to tej dzie wi — cy

ad libit.

powab

dźwię — czny głos i u — rok lic, wszystkie tę — tna se — rca drżą tak bym

pra — gnął wi — dzieć ją! Byt to wzrok... o nie stej za — lo — tni — cy

cres

Co mi w ser — cu nie tkwi nic, a — le był to taj dzie — wi — cy dźwięczny

powab

głos i u — rok lic. Wszystkie tę — tnią ser — ca drżą

tak — bym za — ba — czył ją!

№ 20. Quartetto.

All.o Moderato.

Hrabina

Bronia

Kazmierz

Dziedzi

Piano

Patrz-no Bronia! on po-wró-cił, sto-kroć mi — lszy

Hrabina

a ten sam! on co ser-ca nam za-kló-cił, znowu ra-dość, znowu radość da-je)

Kr. nam.

jak wśmiecha się miesto — to oko — jego życiem

Patrz! twarz je — go da — wniej sną — tna,

dzi — siaj ta — kiem ży — ciem

Lśni

Kr. Lśni j.

radość zdobi — prężne czoło głos męski melodyą nu — ta

czo — ło zdo — bią męztwa pięk — tna, w o — ku ja — ka za — cna du — sza

brzmi 239.

Kr tkwi.

Dzidzi.

O gdy — bym w dołku kie — dy rzu — cił, bez in — try — gi tę — sknit

Dz. Sam wnet do tej małej-bym się zwrócił takich ca — ca ma — to

Dz. znam. Gdy fi-lu-tka ni-by sme — tna tak jej wo — czkach ja-kiś wa-bik,

Kaxmierz.

Dz. tkuj, że na-prawdę jest po-ne-tna. Diable m'emporte! est elle gentille. est-elle gentille! Jam to

K.

ho- żem dzie- ckiem rzu- cił te-raz so- bie wie- rzyć mam? ach! chyba ku mnie- li — ce

ped: con anima

zwrócił spojrzał na mnie a — nie sam. Leez cóś ci — mna, o — bo — jq — tna sló — wka

cres- - cen-

lento ad libit.

nie wy- rze — kła mi. Drżą mi wszy- stkie se rca tę — ~~tna~~ tna a wjzj o — ku przy — mus

Krab. [n. s.] Bo - że! dzię - ki! on po - wró - cił stokroć milszy a ten sam! On co ser - ca nam za -

Bron. [n. s.] Bo - że! dzię - ki! prze - cie wró - cił. Modłów mych spęt - nie - nie mam! Ten po - wró - cił i za -

Kazm. (n. s.) tkuł. Jam to ho - żem dzie - więć ciem po - rzucił a te - ry

Dzidz. (n. s.) Gdybym wdówką, gdy - bym wdówką kie - dy rzu - cił bez in - try gi, bez in -

smu - cił zno - wu ra - dość da - je nam, i on co ser - ca nam za - smu - cił znowu ra - dość da - je

smucił, bo tej pa - ni cza - ry znam, jej cza - ry znam, tej pa - ni cza - ry

so - bie cry - li wie - rzyć mam? to chy - ba ku mnie li - ce swoje

try - gi tę sknił, tę sknił sam, wnet do tej ma - tej - bym się, zwrócił, takich ca - ca ma - ło

Znam ja ma— ja mam— znam ja mój— znam

nam on ra — dość da — je nam znowu

Znam, tej pa — ni cza — ry znam tej pa-ni

Zwró — cił spoj — rzał a — niół sam tak, spójrzał

Znam ach ta-kich ca — ca, ca — ca

molto — creš — cer — do

ra-~~dość, znów~~ dość ra-~~dość~~ da — je nam, a twarz je — go daw-niej

znó — wu

do — brze, do — brze znam, ta-ka wa-żna i po — ważna jak go u-jąć do brze

na mnie a — niół sam, lecz cóś ży — mna, na-wet o-bo-

ca — ca ma — to znam. Gdy fi-lu-tka ni — by smęt-na, ni-by smęt —

p dolce.

lśni, czo-to zdo-bią mę-żtwa pię-tna, w o-ku za-cna du-ma tkwi, a czo-to zdo-bią mę-żtwa

wie, a mnie żno-wu ża-tość smę-tna, żno-wu łzy zo-sta-ją mi, mnie ża-tość

ję-tna, ni ste-wka ste-wka nie wy-rze-kła mi, ach drżą mi

tna, tak w jej o-czku dja-blik tkwi, w jej oczku dja-blik, tkwi, że na-prawdę jest po-

mężtwa, w o-ku za-cna du-ma

smę-tna, łzy zo-sta-ną

ser-ca drżą mi wszystkie

tkwi, tak!

mi, mnie

tna,

drżą mi ser-ca

ję-tna diable m'emporte! est elle gen-tille! le diable m'emporte! est elle gen-tille! oh! diable m'emporte! est elle gen-

tille est-elle gen-tille art-elle gen-

czo-to zdo-bią

żno-wu ża-tość

ca!

macko-

cres-cendo.

mę — — —

pię — tna a wo — ka | jak za — cna du — ma | tkwi!
smę — tna, a mnie za — łość | smętna, łzy zo — sta — ną | mi!
ję — tna, ni stó — wka, ni | stó — wka nie rze — kła | mi.
ną — tna, po — ną — tna, | oh! diable m'emporte! est elle gen — tille!

8va

Nº 21. Chór Myśliwych (~~Na teatr~~)

Allegro

Tenori
Solo
Basi

Tenori
Chór
Basi

Allegro.

Piano.

p.

p.

cres

cen

do

f

Solo
Czy kot, czy to wilk, czy z wyżem, z ow- garem
Solo
Czy — — —

to

to

cel! pal, pal! i ledz mu-si zwierz. O wscho-dzic slo-necz-ka przy ro-gu od-glo-sie,

cel! sie,

ro-skosz w kim krew Dzwo-wa drga,

ro- drga,

cza-to-wać u bo-ru gdy slych-ać po-ro-sie

cza- sie

cma

cma

goń — czych wciąż jak gra i gra, ćma

goń — czy wciąż jak gra, gra i gra ćma

jak — — — gra.

jak — — — — — gra.

jak — — — — — — gra.

mf

p f

goń — czych wciąż jak gra gra i gra.

Hop

jak — — — — — gra.

Hop

jak — — — — — — gra. Tia — u — tia! tia-u-tia! tia-u-ta! tia-u-tia!

Hop

jak — — — — — — gra. Tia — — — — — — — — — — — — — — tia!

Hop

f

ha! tra-la-la! czyś stał, czyś w cwał za zwierzem biegł w trop, a

ha! hop! ha! tra la la! czyś

mi-le ci, mi-le te chwi-le u-ty-ną czyś

mi-le ną czyś

we-sół gdy wra-casz do dom z zwie-rzy-ną do mis! do flach! gul gul hop! ha!

we ha!

we ha!

we ha!

№ 22. Sestettino

Allegro

Hrabina
Bronia
Kaźmierz
Dzidzi
Chorąży
Podczaszyc.
Piano.

Wielki Bo — że! co to zna — czy? czy to
Wielki Bo — że! co to zna — czy? czy to
Że też tu — chać mnie nie ra — czy pan pod
A to tu — rant dość cie — kà — wy! zda — je
Czy to pra — wda, czy ma — ja — czy pan pod —

10

dolce

H. se — rio, cry to żart? To wy- pa — dek dość cie — ka- wy. ach!

B. pra — wda, cry to żart? To wy pa — dek tak cie — ka- wy. ach!

K. cza — szyc wzglę — du nie ma

D. się że to nie żar — ty. To wy — pa — dek tak cie — ka wy, ach!

Ch. cza — szyc tak u — par — ty. To wy — pa — dek nie — spo — dzia- ny. Oj!

pod:

czy to pra — woda, czy też żart?

za — ry?

ach!

czy to pra — woda, czy też żart? tak!

a to cie — ka — we,

a

to wy pa — dek

a to cie — ka

to nie — spo —

we to

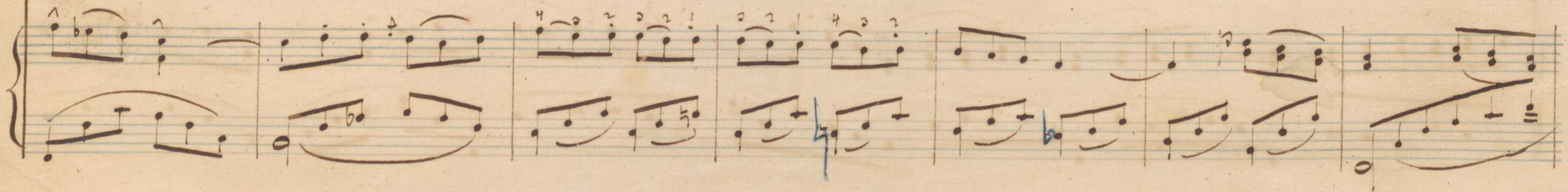
tak nie — spo —

we, to nie — spo —

czy — by to pra — woda, czy — by to żart? tak!

a pan pod — cza — — — szyc jak się u —

H.	dzia – ne!	ach cry to	pra – wda,	al – bo	tyl – ko żart,	wielki	Bo – że!
B.	dzia – – –	ne! ach cry to	praw – da	al – bo	żart?	Wielki	Bo – że!
K.	dzia – – –	ny! jest – że to	prawda, jest że	prawda, al – bo	żart?	Na me	pro – żby
D2.	dzia – – –	ne! cry tyl – ko	pra – wda	al – bo	żart?	a to	ku – rant
Ch.	ra – – – –	cry to mn. je –	ży – ka	nikt nie	wstrzy – ma.	Cry to	pra – wda
Pod:	-	-	-	-	-	-	-

30

II.

co to zna-czy? ach! czy to pra-wda, czy to żart? czy żart? a to cie-

co to zna-czy? ach! czy to pra-wda, czy to żà-rty? a ta cie-
tak nie spa-

wzglę-du nié-ma pan pod-cza-szyc tak u-pra-rty. a to wy-

dość cie-ka-wy! ach! czy to pra-wda, czy to żà-rty? a to cie-

czy ma-ja-czy? oj! czy to pra-wda, czy to żart? bo pan pod-

H. Ka — we, tak nie - spo - dzia - ne! a to wy - bor - na! to wy - bor - na fa - ce - cyj - ka! to mi -

B. ~~Dzia~~ Ka - - - - - ~~ne~~ we, tak nie - spo - dzia - ne, o niech to le - piej, niech to le - piej snem zo - sta - nie, za - to -

K. pa - - - - - dek tak nie - spo - dzia - - - - ny, tak! my - ślą że to żarty - - kon mych marzeń cel, mych marzeń

Dz. Ka - - - - we! tak nie - spo - dzia - - - - ne, to fa - ce - cyj - ka! chy - tra żmij - ka, za - to wuj - cio, za - to

Ch. cza - - - - szyc gdy się u - ra - - - - - czy, a to znów zby - tnia fa - ce - cyj - ka! skąd - że o tém wiesz mo -

fort. di - - mi - - mu - - en - -

H.

x cresc — — — cen — — do

dos- ko- na- ły | żart. O Bo — że! Bo — że! jak — że to? czy | pra — wda, czy to

le- smy byt- by | żart. O Bo — że! Bo — że! jak — że to? czy | pra — wda, czy to

cel, to nie jest | żart. O nie! o nie! mych ma — rzeń cel, to | pra — wda! ach to

już ko- ro- ny | wart. Wa- ja — szku mój ko- ro — — nyś wart, wa — ja | — szku mój! ach!

ca- nie? chy- ba | żart. dour cresc — sto pra — wdę, pra — wdę ba- dzie | żart, | o cresc- sto

cresc con — do

(: wszyscy otaczając Podczaszyca :)

Kr. pra - woda, cry to żart?

Br. pra - woda, cry to żart?

K. pra - woda, a nie żart.

Dz. tyś ko — ro — ny wart!

Ch. pra - woda bu — dzi żart.

pod.

(: do Chorążego :)

Cry — — co?

Cry jesteś co? cry jesteś co? 249

Cry co?

Cry co?

Cry co?

Cry — — — — — — co?

Niech no wasz-mość stu-chać racy. Jak go-

mf

pp schorz

6

60

Podrażyć. (:wskazując od Broni do Karmiena i od Karmiena do Broni:)

Tąb-ków pa-ra bia-ta, ja-ko dwie sy-no-gar-li-ce, ó-na kocha ge-ne-ra-ta, a put-kownik tę dzie-

70

flet: wi-ce 121 Kie-dy już po-wró-cił z woj-ny... Karmien Podcrasnyc (:p.s. do Karmiena:) Dość już tego! Bądź spokojny! bądź spo-koj-ny! ...Kiedy (:ciągnąc dalej:)

marcato

80

flet: więc po-wró-cił z woj-ny... w o bec no-ści tak do-stoj-nej Krewnej na-szej i tych

90

Pud: gości, po co drugie ko - ro wo — dy! pro - sto z mostu! paf do wo — dy!

100

(: Do Chorążego :)

Ja o - żwiad - cram go waisz - mo - ści, po - bło -

110

go - - - staw! po - bło - go - - - staw! po - bło - go - staw ich Ko - cha - - nie! i tak su - prem di - xi pa — —

cres - cen - do

Hr.: Wielki — Bo — że! co to zna — czy? czy to se — rio — czy to żart?

Bor.: Wielki — Bo — że! co to zna — czy? czy to pra — woda, czy to żart?

Kaz.: Że też — stu — chaj mnie nie ra — czy pan pod — cza — szyc wzglę — du nie ma.

Dzid.: A to — ku — rant dość cie — ka — wy! Dajesz się że to nie żart y. za — rty.

Chor.: Czy to — pra — woda, czy ma — ja — czy pan pod — cza — szyc tak u — par — ty.

Podz.: nie.

Do

Corno [illegible]

Ten. Wielki Bo — że co to zna — czy? ach! czy to pra — wda, czy to żar, ty, czy żart?

Bas. Wielki Bo — że co to znaczy? ach! czy to pra — wda, czy to żar — ty?

K. Na me pro — źby wzglę — du niema par pod cza — szyc tak u — par — ty.

Dz. A to ku — rant dość cie — ka — wy! ach! czy to pra — wda, czy to żar — ty.

Ch. czy to prawda czy ma — ja — czy? oj czy to pra — wda, czy to żart?

Fort.

cz y to prawda czy to żart — tyś

130

H.

a to cie- ka- we, tak nie- spo- dzia- ne a to wy- bor na, to wy- bor na fa- ce-

a to cie- ka we, tak nie- spo- dzia ne, tak nie spo- dzia ne, o niech to le- piej, niech to lepiej snem zb-

a to wy- pra- dek tak nie- spo- dzia ny, tak, my- ślą że to żar ty ten mych marzeń

a to cie- ka we! tak nie- spo- dzia ne, to fa- ce- cyj- ka! chy- tra żmy- ka, za to

bo pan prod- cza szyc gdy się u- va cy, a to znów zbytnia fa- ce- cyj- ka! skąd że

di- mi- nu-

140

A. cyj – ka! to mi do – sko – na – ły żart. O Bo — że! Bo — że! jak — że to? czy pra –

B. sta – nie, za – to – le – sny byt by żart. O Bo — że! Bo — że! jak — że to? czy pra –

K. cel, mych ma – rzeń cel, to nie jest żart. O nie! o nie! mych ma — rzeń cel, to pra –

D2. wuj – cio za to już ko – ro – ny wart. Wu – ja — szku mój ko – ro — nyś wart, wu – ja —

Ch. o tém wiesz mo – ca – nie? chy – ba żart. Leon czę — ści pra — wdę, pra — wdę bu – dzi żart.

Pno.

o tém wiesz mo – ca – nie? chy – ba żart. Leon czę — ści pra — wdę, pra — wdę bu – dzi żart.

H.

— woda, czy to pra-woda, czy to żart?

— woda, czy to pra-woda, czy to żart? Boże jak-że nie-spo-dzianie!

— woda, ach to pra-woda a nie żart.

— szku mój, ach! tyś ko-ro-my wart. Fa-ce-cyj-ka! chy-tra Żmijka!

o czę-sto pra-wdę bu-dzi żart.

Ach! to nie My-śla że to fa-ce-

To znów zbytnia fa-ce-

A co pa-nie? fa-ce-cyj-ka!

Ttr. Żart. ach! to nie żart!

Br. Bo - że! jak - że nie - spo - dzianie!

K. cyj - ka. my - ślą

D2. fa - ce - cyj - ka! chy - tra żmijka!

Ch. cyj - ka. To znów zbytnia fa - ce - cyj - ka! Skąd - że zno - wu wiesz mo -

Ped. a co panie? fa - ce - cyj - ka!

Niech to le - piej snem zo - stanie, że to fa - ce - cyj - ka, Ta

To wy - bor - na fa - ce - cyj - ka!

160

To mi do-sko-na-ły żart.

za bo-le-sny byt-by żart. Niech to już snem zo-sta-nie,

pra-wda, to mych marzeń cel.

Za to wuj-cio mój ko-ro-ny wart. Ach przez wy-bor-na fa-ce-cyj-ka!

że tu pra-wdę ba-dzi żart, i skąd-że wiesz mo-ca-nie

cza-sto pra-wdę bu-dzi żart.

To mi do-sko-na-ły żart.

za bo-le-sny byt-by

to pra-wda, to mych marzeń

za to wuj-cio mój ko-ro-ny

że to pra-wda a nie

cza-sto pra-wdę bu-dzi

Hr. Żart, cry to pra-wda, cry żart, cry to prawda, cry to żart? o czę-sto

Br. Żart, za bo-le-sny to żart, za bo-le-sny był by żart. o tak!

K. cel, o! to pra-wda, nie żart, o! to pra wda a nie żart, nie żart.

Dz. wart, prze wy-bor-ny to żart, przewy-bor-ny to jest żart! ach tak!

Ch. Żart, prawdę tu bu-dzi żart, prawdę czę sto bu-dzi żart- o tak! o czę-sto

Pod. Żart. Po-tło-go-staw ko-cha-nie gdy prawdę zbu-dził żart, mój żart.

cres-cen-do.

prawdę bu- dzi żart Ach to nie żart!

za bo- że- sny żart. Bo- że! jak- że nie- spo- dzianie! Bo- że

prawda a nie żart. My- ślą że to fa- ce- cyj- ka.

wuj ko- ro- ny wart. Fa- ce- cyj- ka! chy- tra żmijka! Fa- ce-

prawdę ba- dzi żart. To znów zbytnia fa- ce- cyj- ka.

prawdę zbu- dził żart. A co pa- nie? fa- ce cyj- ka! A co

Bronia

Za — — bo-

ach! to nie żart!

jak że nie spodzia nie! Niech to le-piej śmiem rozstanie!

myśl że to face- To pra — wda

cyj-ka! chytra żmijka! To wyborna face-cyj-ka! za to wij ko-

To znów zbytnia face- cyj-ka. Skądże znowu wieści mo- że — tu

pa-nie? face-cyj-ka! wieści mo-ca nie

czę — sto

le-sny był- by żart. Niech to już snem zo-sta-nie, za bo- le-sny był- by

do-sko- na-ły żart. To mi do-sko-na-ły żart, czy-to żart, za bo-

to mych ma-rzeń cel. to pra- wda! to mych ma-rzeń cel, o to

ro- ny wart. Ach prze-wy- bor- na fa- ce-cyj- ka! za to wuj- cio mój ko- ro- ny warty, prze- wy-

pra-wdę bu-dzi żart, i skąd-że wiesz mo- ca- nie żeo to prawda a nie żart, prawdę

cres sto prawdę bu- dzi żart. po- bto-

cres-

190

Str. pra – wda, cry żart? cry to prawda, cry to żart.? o cre- sto pra wdę bu- dzi

Br. le – sny to żart! za bo – le – sny byłby żart. o tak! za bo – le – sny

K. pra – wda nie żart! o! to prawda a nie żart! ach tak! prawda a nie

Dz. bor – ny to żart, prze – wy- bor-ny to jest żart! o tak! prawdę bu – dzi

Ch. ~~tu żart~~ bu – dzi ~~prawdę tu~~ żart, ~~prawdę bu – dzi~~ ~~żart~~ cresto bu- dzi żart! o tak. o cre- sto prawdę bu – dzi

Ped. ~~żart~~ go sław ~~ku~~ cha – nie ~~go sław~~ gdy prawdę budzi żart! mój żart prawdę zbudził

– cen – do

Żart, więc to tak! wiem już wiem, więc to tak, wiem już wiem jak często prawdę bu — dzi żart!

Żart, niech że to będzie snem, niechże to będzie snem, jak — żart!

Żart, marzeń mych droga cel, marzeń mych droga cel, jak żart!

wart, wuj-cio mój bez-ta wart, wuj-cio mój berta wart. Jak tak wuj cio mój ko-ro — wart żart.

Żart? skąd-że znów o tém wiesz? skąd-że znów o tém wiesz? O często — żart!

wart. Fa-ce-cyj-ka! Sumpry-zecka! Fa-ce-cyj-ka! Sumpry-zecka! Często prawdę bu — dzi żart!

jak bu-dzi pra — wdę žart!

jak — žart!

jak žart!

jak kuk ko — ro — my žart!

jak žart!

jak žart!

№ 23. Śpiew Hrabiny.

Moderato

Piano.

f *pes*

Zbu-dzić się z a- ta- nych snów stłu- mić

jęk co w se- rcu wre, wra- cać więc sa- mo- tnie znów w mo- dły tłum, to ży- cie

czcze... Za chwi- lę sza- tu stwa szna o fia- ra! za- ka- pryś gniewu zbyt sro- ga

piuś ra- cen - - tan - - - do

Ka - ra, bo ko- cham go, bo ko- cham go, bo bę- dę ach! ko- cha- Ta

colla parte

go.

A - le żal o - ka - zać mu, wsty- du-

per

Ty wy - le - wać tu, byt- by to po- ni- żeń kres, chyba że gniew, łez ni- gdy

(igwar wesoły za sceną)

ad: libit:

Cie-szą się!

śmie — ją się!

a tempo un poco piu lento

Raj dla ~~mnie~~ nich świę — ta!

a dla mnie bo — leść go — rzka u — Kry — ta! bo kocham go, bo kocham

rallent:

go, bo bę — dę ach!

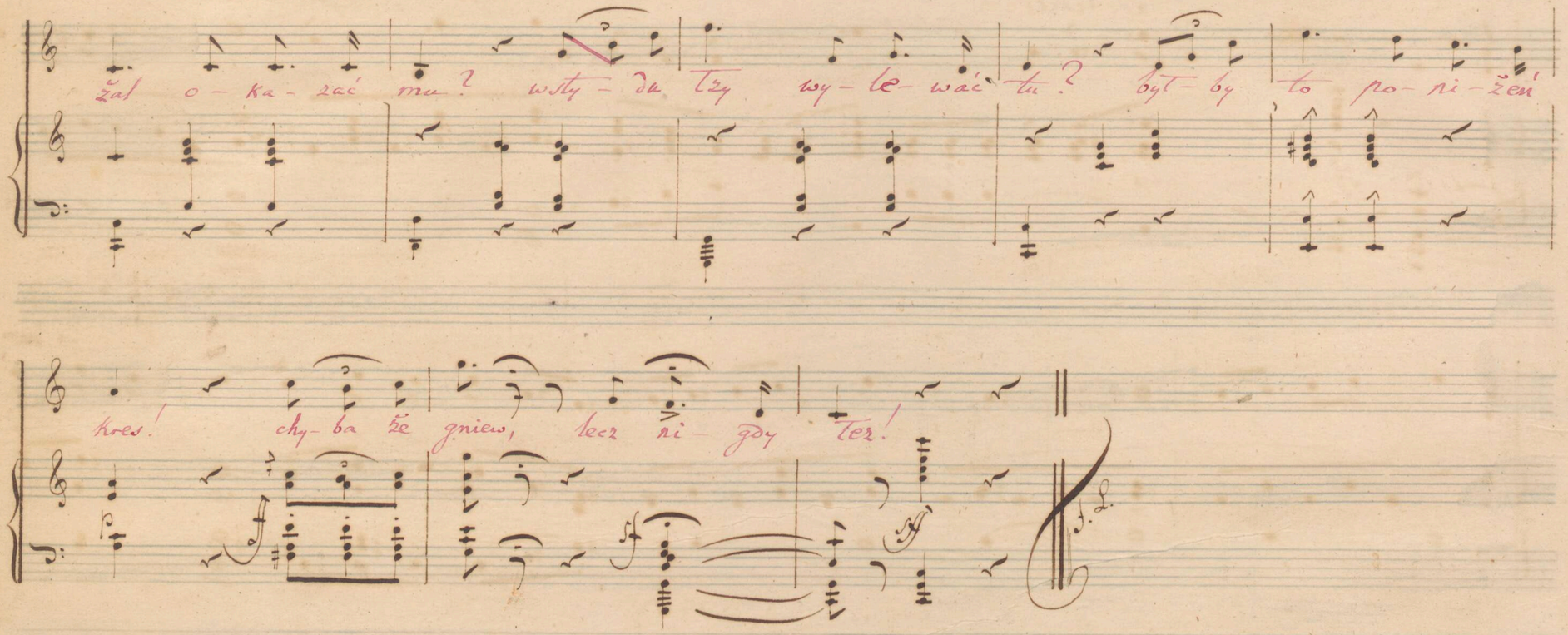
Tempo 1°

Ko- cha- ta go!

colla parte

con fierezza.

Mam- że mój

żal o - ka - zać mu? wstyd - by tchy wy - le - wać tu? byt - by to po - ni - żeń
kres! chy - ba że gniew, lecz ni - gdy ter!
p
f
f
f
p.

№ 21. Zakończenie

Allegro.

Tenori. Chor. Bassi

Piano.

A kie-dy się po-ra zda-rza, po-ra zda-rza i ta-ka do-ba,

pij-my zdro-wie gospo-da-rza, jak się po-do-ba!

pijmy zdro-wie gospoda-rza jak się po-do-

Podczaszyc.

przyszłych państwa młodych Drowie! młodych Drowie! Wiwat Ło-na mąż!

ba!

ba!

Wiwat Ło-na, mąż!

Wiwat Ło-na, mąż!

Kochajmy się!

Mod.

Ko- chajmy — się, Kochajmy się wciąż!

Ko- chajmy się! Ko- chajmy się! Kochaj- my się

Ko

wciąż!

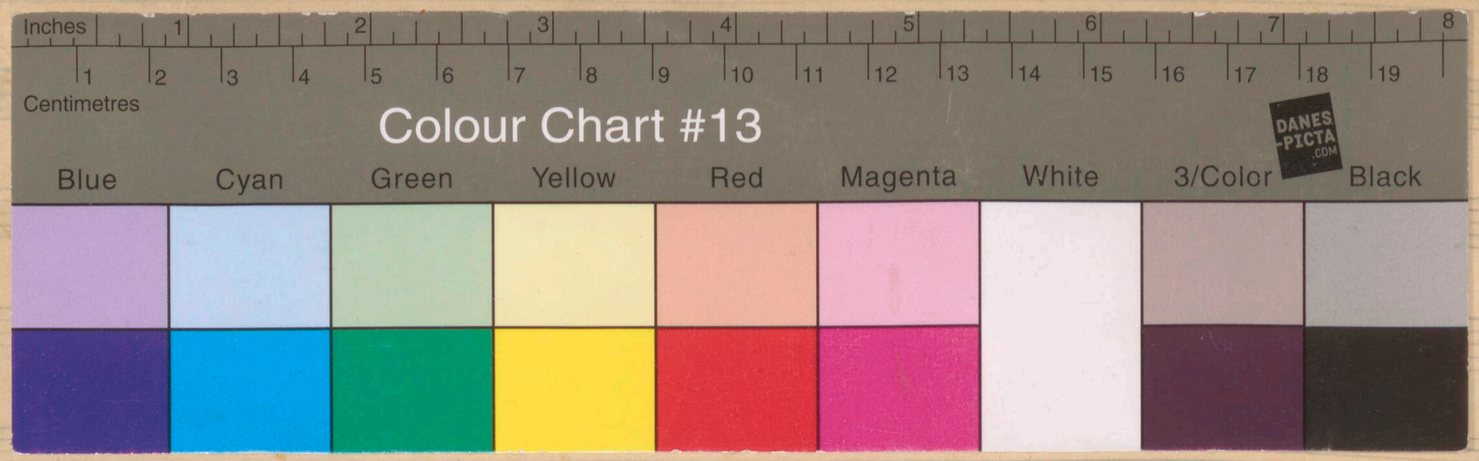
wciąż!

T. S.

Koniec Opery

BIBLIOTEKA W.T.M.
R 765/M

(Partita fortepianowe 12 zeszyty.)

Familiana Monumenta.

Opera w trzech aktach.

Tom

Wstępnie 12a Allegro,

Italina.